

Amor sense límit

Primer aniversari de la mort de la mare Teresa de Calcuta

Cap dels pobres de la mare Teresa moria sol; les seves mans fredes i orfes de tendresa sentien, algunes per primera vegada, l'escalfor d'una carícia fraterna. Ja ho va dir Joan Pau II, aquesta albanesa de naixement i índia d'adopció ha estat «una icona vivent de la caritat que va fer sentir als derrotats de la vida la tendresa de Déu».

Un any sense la mare Teresa. El 5 de setembre de 1997 aquesta gran dona ens va deixar. Però el seu carisma, únic en la història, segueix viu. Durant aquest any les Germanes Missioneres de la Caritat han passat de 4.000 a 4.900. Segons l'escriptor Dominique Lapierre cap altra congregació religiosa al món suscita tantes vocacions.

La força de la mare Teresa era la pregària, va estimar sense límit Jesús en els pobres més pobres, i a la vegada es va sentir profundament estimada per Ell. La religiosa més coneguda i admirada del nostre temps solia dir que només era «un llapis en les mans de Déu».

Pàgina 15

8

Mons. Xavier Salinas, els batecs d'una diòcesi

9

25è aniversari de la comunitat benedictina de Puiggraciós

13

Màrtirs cristians

16

Anthony de Mello, qüestionat

17

Massacre al Congo

22

L'Oficina per la No-Discriminació

25

Titelles d'avantguarda

Gaudí, camí dels altars

Llum verda perquè comenci el procés de beatificació d'Antoni Gaudí. L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Maria Carles, ha nomenat Mn. Lluís Bonet, rector del Temple Expiatori de la Sagrada Família, com a postulant de la beatificació. Mn. Jaume Riera serà l'advocat del diable, que plantejarà els arguments contraris al procés.

L'elogi del cardinal Carles sobre la profunda fe de Gaudí, aparegut a la carta dominical del 23 d'agost, avala la beatificació d'aquest catòlic universal.

Pàgina 7

Per la integració social dels drogoaddictes

Aquest és l'objectiu del reportatge que us oferim en què s'explica l'actitud solidària de Nou Barris amb els drogoaddictes. En aquesta zona de Barcelona hi ha més de 1.400 toxicòmans. Un Centre d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències (CAS) i diverses comissions de veïns afronten l'alarma social del tràfic i consum de drogues. Els professionals opinen que aquest no és un problema únicament assistencial, cal la col·laboració ciutadana per desmitificar les imatges estereotipades que existeixen al voltant de les drogues.

Pàgines 5 i 6

Editorial

Un nou curs escolar

La universalització de l'ensenyament i l'existència d'una franja obligatòria d'escolarització que va des dels 6 fins als 16 anys, converteix l'escola en una institució social d'una gran incidència. De manera directa o indirecta condiona tant la vida de pobles i ciutats com els horaris i organització de les famílies.

Però l'inici d'un nou curs escolar mobilitzará d'una manera especial tres col·lectius prou importants i nombrosos: els escolars, els mestres i professors i els pares i mares dels estudiants. Cadascú des dels seus rols i responsabilitats, però alhora, amb la consciència cada cop més clara que l'educació és una tasca que no acaba en la seva acció, tot i tenir-hi un paper central. L'educació, fins i tot la dels infants en edat escolar, és en primer lloc una responsabilitat dels pares, però exigeix l'ajut de tota la societat i no tan sols dels professionals de l'ensenyament. Així ho proclamen, entre d'altres, la Convenció Universal dels Drets de l'Infant.

L'inici del curs als centres escolars, que coincideix amb la represa de tantes activitats i de la vida de moltes institucions, hauria de recordar-nos aquesta responsabilitat col·lectiva. La societat posa elevades expectatives en el sistema educatiu i genera, fins i tot, una pressió excessiva que no concorda ni amb els límits de l'escola ni amb la col·laboració i consideració que reben els professionals de l'ensenyament. Infants, famílies i escoles reben aquesta pressió i sovint la descarreguen deixant de banda les seves responsabilitats o dipositant-les de manera exclusiva en l'altre.

L'educació demana la complicitat de tota la societat, però aquesta complicitat ha de néixer o s'ha de manifestar amb més rotunditat en aquest triangle essencial: infant, família i escola. Una complicitat que s'ha de construir des del respecte cap al que és propi de cadascú i des de la confiança amb la responsabilitat de l'altre, sense desautorit-

zacions, reduint les pressions i substituint-les per l'estímul positiu, la valoració, l'atenció... La relació de la família amb l'escola, de l'infant amb els mestres, dels pares amb els fills, ha d'estar orientada a establir una veritable cooperació per assolir objectius que també han de ser comuns.

Per construir aquesta forta relació cal esmerçar-hi diàleg, cal fixar objectius realistes i acceptar la realitat de cadascuna de les parts implicades. Els infants han de sentir-se valorats en el seu esforç i treball i no tant sols en el seu rendiment. Els infants han de percebre la màxima sintonia entre pares i mestres i, si més no, un profund respecte mutu i valoració de la tasca d'uns i altres. Els mestres s'han de sentir sempre recolzats pels pares i respectats en el seu rol professional, dialogant si es donen discrepàncies i minimitzant aquelles diferències que no afecten el nucli del treball educatiu, però que podrien generar certa distància o desconfiança i que podrien afectar el prestigi dels mateixos pares o mestres davant de l'infant. Els pares s'han de sentir acompanyats a l'escola, tinguts en compte, cridats a participar i a dialogar sobre l'orientació pedagògica general, però sense interferir en les decisions tècniques ni en la dinàmica quotidiana del centre que està conduïda pels professionals, preparats i competents. Cadascú al seu lloc però obert a l'altre.

Només des d'aquest estil i actitud es podrà reeixir en la tasca sempre complexa i imprevisible d'educar. Només des d'aquest estil i actitud es podrà reclamar al conjunt de la societat —poders públics, institucions, mitjans de comunicació— la seva confiança, el seu suport i la seva contribució per fer de l'educació la primera prioritat social i política.

Davant les crisis, les incerteses i els canvis d'aquests moments històrics, l'educació és el repte principal. Iniciem el curs amb voluntat i confiança de guanyar aquest repte.

Sumari

8

Mons. Xavier Salinas, batecs d'una diòcesi

16

Anthony de Mello, qüestionat

17

Massacre al Congo

22

L'Oficina per a la No-Discriminació

25

Titelles d'avantguarda

CATALUNYA+ CRISTIANA

Directora: Núria Oriol

Redactora en cap: Glòria Carrizosa

Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Meritxell Cucurella

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña i Jordi Curcó, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia i Albert Muntada, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Xavier Bardolet, VIC

Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Carme Rullo, Albert Sáez, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.

Resta d'Europa: 21.684 ptes.

Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.

Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Objectiu Birmània

Agafem una còctelera i hi posem una bona dosi de pobresa, un grapat de guerrilles, una barreja d'ètnies, una mica d'opi, una dictadura militar de les que governen matant els dissidents i una dona petita i forta, líder de l'oposició democràtica. Ho sacsegem amb força i el combinat, el còctel que ens surt, es diu Birmània.

Myanmar, nom actual de l'antiga Birmània, és un estat del sud asiàtic que viu en l'anonimat més complet possible de cara a l'opinió pública internacional. No és que no hi passin coses, és que ningú els en fa cas. El mes de juliol passat va trencar-se per pocs dies la llosa de silenci quan van arribar imatges per televisió de la líder de l'oposició democràtica i Premi Nobel de la Pau 1991, Aung San Suu Kyi. La dirigent va intentar anar a diferents parts del país per veure els seus partidaris però les autoritats militars li van detenir el cotxe a la sortida de la capital, Rangun, perquè se'n tornés a casa. Ella s'hi va negar i va estar-se uns quants dies dins del cotxe, envoltada de soldats, fins que un conductor de l'exèrcit la va retornar a la força a casa seva. Però Suu Kyi va tornar a desafiar el règim militar dues setmanes després. La policia va bloquejar la seva furgoneta poc després d'abandonar Rangun, i ella novament es va tancar dins del cotxe per seguir encapçalant la seva campanya a favor de reformes democràtiques al seu país. Les imatges de la líder democràtica dins del seu vehicle han donat la volta al món. A continuació ha tornat a caure la llosa del silenci i de l'oblit internacional.

Situada entre la península indostànica, dominada per l'Índia, i la península d'Indoxina, on Vietnam té l'hegemonia, Myanmar pateix tota mena de problemes

i ha quedat al marge de l'onada de prosperitat que durant l'última dècada s'ha estès per gran part del continent asiàtic (el Japó, la Xina, Hong Kong, Singapur, Corea del Sud, Taiwan, Malàisia, Indonèsia, Tailandia...). És un país aïllat, tant en l'aspecte polític com en l'econòmic.

Problemes econòmics, socials i polítics

La pobresa afecta una gran part de la població. Per tant, en primer lloc, tenim l'aspecte social i econòmic que com que és desastrós genera descontentament popular. Per matar les revoltes, des de fa anys existeix un règim militar dels que no dubten a tacar-se les mans de sang per preservar l'ordre (el seu ordre). Així, doncs, la greu situació socioeconòmica comporta una no menys greu situació política: una dictadura dels militars.

Després de vint-i-cinc anys de dictadura del general Ne Win, el 1987 una devaluació de la moneda nacional destinada a trencar el predomini del mercat negre va afectar tota la població. Els estudiants van iniciar i encapçalat la protesta que va transformar-se en revolta popular el 1988. Centenars de milers de persones van sortir als carrers a demanar democràcia. El dictador Ne Win va dimidir i els militars van intervenir per fer-se amb el control de la situació. Van aconseguir-ho disparant sobre els manifestants i causant més d'un miler de morts i omplint les presons amb desenes de milers de persones. Així mateix van instaurar una nova dictadura militar.

Durant la revolta popular va sorgir com a líder de l'oposició democràtica Aung San Suu Kyi, filla del pare de la

independència de Birmània, Aung San. (Birmània va ser colònia de l'imperi britànic fins que va obtenir la independència el 1948.) Aquesta dona va conduir la lluita per la democràcia del poble birmà per les vies de la resistència pacífica (manifestacions, vagues, etc.). Per aquesta raó, entre d'altres, se li va donar el Nobel de la Pau el 1991. Amb aquest «passaport» les autoritats militars saben

Aung San Suu Kyi.

que amb ella no poden excedir-se, per tant, la tenen controlada sense deixar-la actuar políticament. De fet, és com si juguessin una partida d'escacs o al gat i la rata.

El règim militar va efectuar un intent d'oferir al món una imatge democràtica organitzant unes eleccions semillieres, però va fracassar. Hi havia llibertat de partits però el règim jugava descaradament a favor dels seus candidats. Tot i disposar del poder van ser incapaços de superar la prova de les urnes i les eleccions les va guanyar per gran majoria el partit d'Aung San Suu Kyi. La solució dels generals va ser anul·lar els resultats de les eleccions i continuar com abans.

En l'esfera internacional la principal potència aliada del règim de Rangun és la Xina mentre que el món occidental, en general, hi manté les seves distàncies (excepte quan les empreses d'algun d'aquests països obtenen importants concessions petrolíferes o d'altra mena).

Ètnies, guerrilles i l'opi

Ara bé, Myanmar no és un estat unificat sinó que hi habiten diverses ètnies minoritàries, moltes de les quals demanen autonomia o la independència. Des de l'any 1948 operen al país una desena de grups guerrillers pertanyents a

diferents ètnies (karen, shan, katxin, mon, txin...) que controlen petits territoris selvàtics i muntanyencs, enganxats a les fronteres amb els estats veïns (Tailandia, Laos, la Xina i l'Índia). I per si faltava algun element per complicar més la situació també hi ha la guerrilla del Partit Comunista, a més, fins al 1996 va existir un exèrcit guerriller que comptava amb entre deu mil i vint mil homes armats fins i tot amb artilleria pesada al servei del «rei de l'opi», Khun Sa. L'exèrcit birmà el 1996, per pressions dels Estats Units, va desmuntar aquesta narcoguerrilla.

Així, després del problema ètnic i guerriller arribem al problema de les drogues, sobretot, l'opi.

Com en d'altres parts del món, especialment a Sud-amèrica, la droga ha infectat tot el que toca. Del productor al traficant i d'aquest al poder polític, militar, econòmic i judicial. Tot ha estat podrit per aquesta plaga. Igual que en el cas de Colòmbia, a Birmània s'ha produït una aliança entre tràfic de droga (l'opi) i la guerrilla. Més ben dit, algunes guerrilles. Tant els comunistes com alguns grups ètnics han finançat la seva activitat armada amb el tràfic de l'opi. A les fronteres entre Birmània, la Xina, Laos i Tailandia hi ha l'anomenat «triangle d'or», una de les zones de producció més gran del món d'opi. Birmània és un dels

estats de més intens tràfic d'aquesta droga i de producció d'heroïna. A tots els mapes mundials de circulació de les drogues apareix Myanmar com un centre productor i exportador de primera importància. I com no podia ser menys, la ràpida riquesa que proporciona aquest comerç també ha temptat els militars, que tradicionalment estaven implicats en diferents menes de contrabans, i com que els generals són els que governen el país, es parla en l'àmbit internacional de narcodictadura quan ens referim a Myanmar, l'antiga Birmània.

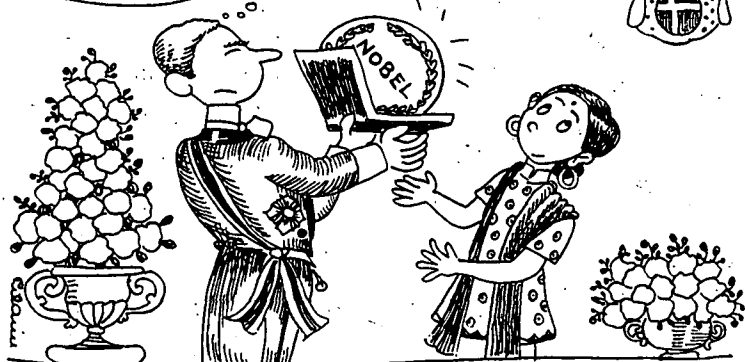
Si el món occidental ajudés a moure les fitxes d'Aung San Suu Kyi de la partida que juga la Premi Nobel i els generals, aquesta podria fer escac i mat. Es tractaria d'una nova «Operació Birmània».

Antoni Reig

Periodista

Humor

MERAVELLOSA, FENOMENAL,
FABULOSA, VIRTUOSA,
PERÒ QUE PER RES DEL MÓN
A LA AUNG SAN SUU KYI
LI DIGUIN 'HEROÏNA'

LOURDES del 3 al 5 d'OCTUBRE
Última sortida de la temporada, des de
BARCELONA, TARRAGONA, REUS,
VALLS, VIC, i altres punts.
I també: per a VIATGES INDIVIDUALS
reserva d'allotjament per al seu
viatge en cotxe particular.
Viatges ©Alemany
SOM ESPECIALISTES,
TRUQUI al 93.883.33.30,
I L'INFORMAREM.

20 ANYS DE «CATALUNYA CRISTIANA» i NÚM. 1.000

Del 6 al 12 (o bé del 9 al 12) d'octubre

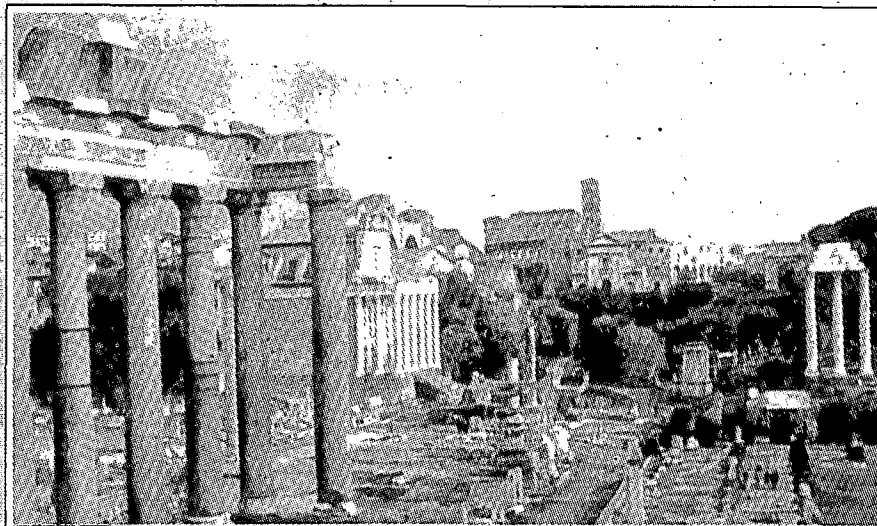
PELEGRINATGE A ROMA

presidit pel bisbe Joan Carrera

En el vintè aniversari de la fundació del setmanari
i a punt d'arribar al número 1.000

- Opció A (del 6 al 12): Roma, Nàpols, Pompèia i Subiaco.
- Opció B (del 9 al 12): Roma i Subiaco (actes conjunts).

Visita a la ciutat, celebracions a Sant Pere del Vaticà i a Subiaco
i sopar de germanor.

Assistència tècnica:

MERCATRAVEL S.A.

TOT L'ENCANT DEL CON SUD AMERICÀ

Del 26 de novembre al 12 de desembre

ARGENTINA / XILE

amb creuer per l'estret de Magallanes i travessa dels Andes

- Buenos Aires, la gran capital del Río de la Plata.
- Patagònia i el país de les geleres: Perito Moreno.
- I la Terra de Foc, a la fi del món.
- Creuer «Australis»: d'Ushuaia a Punta Arenas (Xile).
- Navegació per l'estret de Magallanes i pels canals de la Terra de Foc, a la fi del món.
- Puerto Natales i parc nacional Torres del Paine.
- Travessa Andina: de Puerto Mont a Bariloche (Argentina).
- Cerro Campanario, Illa Victòria i parc de Los Arrayanes.

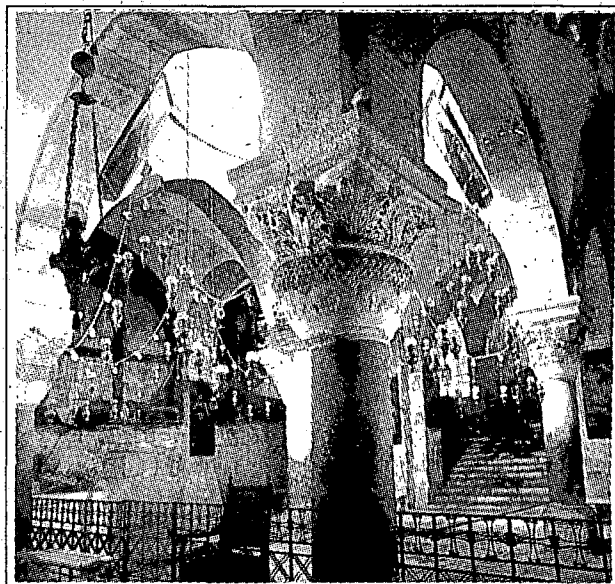
«PELEGRINS DE LA PARAULA» AL PAÍS DE JESÚS

*Del 18 al 25 d'octubre
Del 8 al 15 de novembre
Del 28 de desembre
al 4 de gener*

TERRA SANTA

Celebrar la fe de l'Església
on aquesta va començar

Una bona manera de preparar-se
per al Jubileu de l'any 2000

Avís important:

Durant el mes d'agost les
nostres oficines estaran
tancades per vacances

Autèntics veïns

■ Nou Barris, la Barcelona solidària amb els drogoaddictes

Al nord de Barcelona existeix una zona caracteritzada pel dinamisme social i la intensa activitat de les associacions de les seves barriades. Districte de Nou Barris, mestissatge cultural i integració social. Són més de cent vuitanta mil veïns d'una zona ubicada entre Horta-

Guinardó i Sant Andreu, catalans, immigrants andalusos i gallecs que al llarg dels anys, han articulat tot un seguit de comissions veïnals que afronten, de cara, l'alarma social del tràfic i de l'ús i abús de les drogues al carrer. Gràcies a la reivindicació d'aquestes entitats ja fa set anys que

Nou Barris disposa d'un dels cinc Centres d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències—CAS—de la ciutat. Ara, el 1998, un estudi elaborat per un equip de sociòlegs i educadors socials pot plantejar la possibilitat d'instal·lar al districte vuitè la segona sala d'injecció higiènica de Barcelona.

Carles Carbonell és membre de l'Associació de Veïns de Prosperitat, una de les entitats amb més carisma de Nou Barris. Parlant amb Carbonell descobreixes una vocació preocupada i molt ben informada sobre el fenomen de la droga als barris. En Carles es posiciona lluny dels estereotips radicals que assimilen drogoaddicte a delinqüent. «Cal ser positius amb les drogues» diu el de Prosperitat. Què vols dir? «Prevenició, tractament i reinserció. I això s'aconsegueix fent cultura sobre drogues entre la gent d'entitats o reivindicant recursos.» Aquesta actitud d'obertura ha aconseguit que les associacions de Nou Barris hagin arrossegat la majoria de la gent dels barris i les hagin allunyat de l'alarmisme i del model acció-repressió policial contra els drogoaddictes d'ara fa vint anys.

«Prevenició, tractament i reinserció. Això s'aconsegueix fent cultura de drogues entre la gent.»

L'AJUNTAMENT, AMB LES ENTITATS

El Pla Municipal d'Acció sobre Drogodependències compta amb un pressupost de sis-cents milions de pessetes per dissenyar i dur a terme campanyes de sensibilització als barris i a les escoles en matèria de prevenició. Aquest pla coordina els CAS existents a Barcelona i sap que, a la llarga, n'haurà d'acabar instal·lant-ne un a cada districte de la ciutat. Francesc Torralba, el director d'aquest estament municipal, coneix sobre el terreny la tasca que el teixit associatiu realitza a Nou Barris i està convençut que sense la intervenció des de la mateixa comunitat, tots els recursos sociosanitaris gestionats per l'ajuntament no tindrien, ni de bon tros, l'efec-

Les vies educatives per connectar amb els toxicòmans són originals.

te positiu actual. «Nou Barris és un lloc especial» afirma Torralba i continua explicant que «les associacions de veïns estan militant dintre d'una estratègia de normalització de les persones, independentment de si pateixen una addicció o no. Treballen des de l'esfera preventiva a l'escola, munten activitats per a la comunitat en general i també per a la gent que té una addicció. Pretenen el mateix que el pla de drogues». No ens estranyi, doncs, que el model d'intervenció comunitària que l'Ajuntament està potenciant a Nou Barris s'hagi traslladat a altres districtes. Fins i tot les mateixes associacions de veïns han anat farmàcia

per farmàcia demanant que s'incorporin al PIX, el Programa d'Intercanvi de Xeringues.

ACCIÓ COMUNITÀRIA

El tarannà de la intervenció comunitària de Nou Barris ha sintonitzat molt bé amb els plantejaments professionals de la directora del CAS del districte. Quan la Núria Magrí va arribar al barri de Trinitat Nova per obrir aquest equipament sociosanitari l'abril de l'any 1992, tal com ella diu, va tenir la gran sort de trobar-se amb uns veïns amb ganes de fer coses. Les comissions de drogues de Nou Barris ja portaven me-

a còpia de bossa de mà i de botiga de barri com bojos. Es guanyaven la dosi com podien». La primera resposta simbòlica va ser la reivindicació del CAS. Cinquanta sis entitats de Nou Barris van donar suport a aquesta iniciativa.

«Vàrem apostar per aquest centre conscients de a què ens exposàvem. Hi havia molts joves enganxats», afirma Diosdado Rebollo, el president de l'Associació de Veïns de Trinitat Nova on actualment s'ubica el CAS. Per tal d'aconseguir el vistiplau del seu barri, aquesta entitat va haver de fer força assemblees i coordinar-se amb la Guàrdia Urbana i la Policia. Ara, fins i tot, un

(Segueix a la pàg. 6)

Què és un CAS i què és un SAPS

Un CAS és un Centre d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències. Els CAS tenen com a principal objectiu la rehabilitació dels toxicòmans de tot tipus. Molts d'aquests centres es coneixen per la seva vinculació als programes de manteniment de metadona dirigits a aquells drogoaddictes als quals els és molt difícil l'abstinència com a via per abandonar les drogues. Els CAS compten generalment amb un metge, personal sanitari i amb un equip d'educadors que coordinen el centre d'activitats.

Francesc Torralba valora molt positivament la tasca del CAS de Nou Barris que, segons ell, ha arribat a un gran nombre de persones —3.100 historials oberts. Segons

dades municipals, al districte vuitè, de cada deu mil persones d'entre 15 i 49 anys, 113 estan en tractament amb metadona o amb programes sense fàrmacs. «Pensem que això és un èxit de la intervenció comunitària que es fa allà. És l'únic districte que té això» diu Torralba.

El SAPS és el Servei d'Atenció i Prevenició Sociosanitària. A diferència del CAS aquest equipament està especialitzat en les emergències socials amb toxicòmans de deu de la nit a cinc de la matinada. El SAPS de Barcelona no fa tractament, però sí que compta amb un programa de reducció de riscos i un altre d'atenció a persones en situació de marginació. Aquest equipament disposa d'un servei per poder-se rentar la roba i menjar.

Programa d'Intercanvi de Xeringues —PIX— Una de bruta per una de neta.

(Ve de la pàg. 5)

grup de joves en reinserció editen una revista en col·laboració amb l'Associació de Veïns.

TRENCANT ESTEREOTIPS

La Núria Magrí és de les que defensa que «el problema de les drogues no és un tema únicament assistencial, també és un problema sanitari i social. I com a tal no es pot tractar únicament des d'una institució assistencial». Magrí afirma amb profunda convicció que «s'ha de sortir al carrer, parlar amb la gent i començar a desmitificar les imatges estereotipades que hi ha a l'entorn de les drogues».

El *tu a tu* de veí a toxicòman. Aquesta és la tècnica que el Pla Municipal d'Acció sobre Drogodependències de Barcelona està treballant per tota la ciutat per tallar de soca-rel el problema de la drogoaddicció. És la que podem dir *metodologia de Nou Barris* basada en la intervenció comunitària en col·laboració directa amb l'administració.

MÉS DE 1.400 TOXICÒMANS

Nou Barris pot convertir-se en el segon indret de Barcelona que disposi d'una sala d'injecció higiènica o SAPS —Servei d'Atenció i Prevenció Socio-sanitària. Aquest tipus d'equipament sociosanitari és un punt de trobada i d'acollida de toxicòmans que té com a principal objectiu garantir una injecció totalment higiènica i evitar al màxim el risc de contagi del VIH. En aquests moments un equip de sociòlegs i d'educadors socials estan acabant un estudi al districte per veure quines són les necessitats no cobertes de la gent amb problemàtiques de drogues. Depenent dels resultats s'iniciarien els passos per demanar la instal·lació del SAPS. Segons la directora del CAS de Nou Barris, Núria Magrí, aquesta zona de Barcelona juntament amb Sants Montjuïc i Ciutat Vella té un dels índexs de mortalitat per via endovenosa més alts de Barcelona, un 1,5%. L'Ajuntament de Barcelona estima en 1.450 els individus que encara es des-trossen les venes a Nou Barris. De fet,

com apunta Magrí «la majoria són d'edats avançades, entre els 27 i 28 anys». Són els vestigis del boom de les drogues dels vuitanta.

Actualment a la ciutat de Barcelona només existeix un SAPS, que es troba a l'antic Hospital de Pere Camps de Ciutat Vella. L'Ajuntament és conscient de les complicadíssimes connotacions socials que un equipament com aquest pot comportar a un barri. Per això el director

del Pla Municipal d'Acció sobre Drogodependències, Francesc Torralba, opina que també s'han de conèixer molt bé les limitacions de la mateixa comunitat. Per a Torralba ja seria un èxit aconseguir que els toxicòmans canviessin la via endovenosa per la nasal per evitar, així, el risc de contagi de la sida.

Jordi Vila

Vocació farmacèutica per als toxicòmans

El drogoaddicte entra a la farmàcia poc decidit. Es dirigeix al mostrador...

— Vols una xeringa per punxar-te? — Silenci. El farmacèutic insisteix: — Ja saps com fer-ho?

El toxicòman respon: — I vostè què n'ha de fer?

— M'importa perquè et pots fer mal...

Farmacèutic de professió, Joan Antón Soriano ja fa 22 anys que està treballant al barri de Ciutat Meridiana, a la mateixa frontera de Barcelona amb Montcada i Reixach. 44 anys i en possessió d'un master en drogues, Soriano ha estat el primer farmacèutic de la ciutat comtal a engegar, al 1994 tot sol, el mateix programa d'intercanvi de xeringues —el toxicòman entrega la seva xeringa usada i a canvi se li dona un *kit* per punxar-se higiènicament— que ja feia temps s'estava realitzant a Vilanova i la Geltrú. Aquest servei no només evita el risc de contagi de la sida del toxicòman sinó que és un bé per a la societat perquè d'aquesta forma el drogoaddicte no llença la xeringa usada al carrer, a la platja o a qualsevol lloc on qualsevol persona es pot punxar fàcilment. Ara la nova lluita de Soriano és aconseguir l'intercanvi de xeringues a les presons.

Soriano ens explica que als inicis d'aquest programa els pocs professionals sanitaris que van tirar endavant aquesta tasca no van comptar amb el suport de l'administració. Quatre anys més tard la Generalitat ja té 152 farmàcies col·laboradores a Barcelona —23 a Nou Barris— en un programa de reducció de riscos que inclou l'intercanvi de xeringues i que fa poc, tot just a principis de juliol, acaba d'incorporar el programa de la metadona a les farmàcies. És clar que Joan Antón Soriano ja feia any i mig que el duia a terme...

Joan Antón Soriano té ben clar que la seva relació amb els drogoaddictes és purament professional, i reconeix que és una tasca molt humana. «Un somriure ja fa canviar l'altre», afirma.

J.V.

Joan Antón Soriano, pioner en l'intercanvi de xeringues a les farmàcies de Barcelona.

**EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.**

**Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!**

diòcesis

Barcelona

S'engeguen els motors per a la causa de beatificació de Gaudí

■ L'elogi del cardenal Carles a l'arquitecte català n'avalua el procés

BARCELONA.—Tot és a punt perquè comenci el procés de beatificació d'Antoni Gaudí. Una iniciativa de l'Arquebisbat de Barcelona corroborada pels bisbes de Catalunya. Mons. Ricard Maria Carles ha nomenat Mn. Lluís Bonet, rector del Temple Expiatori de la Sagrada Família, com a postulador de la beati-

ficació. L'anomenat advocat del diable serà Mn. Jaume Riera, que plantejarà els arguments contraris al procés.

L'elogi que va fer el cardenal Carles sobre la fe profunda de Gaudí en la carta dominical del 23 d'agost, avala la beatificació d'aquest catòlic universal.

Segons Mons. Carles Gaudí va projectar i fer totes les seves obres sota una «contemplació profunda i habitual dels misteris de la fe i mereix, com a místic laic, ser estudiat des de l'òptica de la seva possible santedat». Ricard Maria Carles destaca en el seu escrit la llarga etapa de vivència mística de Gaudí que compara des d'un punt de vista arquitectònic a l'alta mística de sant Joan de la Creu.

L'arquebisbe també recorda en l'escrit que «totes les obres de Gaudí van ser creades per un home profundament creient i això es nota en la Sagrada Família o en el fet que la Pedrera va ser pensada com una peanya per a un monument a la Immaculada Concepció».

L'Associació Pro Beatificació de Gaudí va ser creada el 1992 amb l'objectiu principal d'aconseguir que l'ar-

quitecte sigui beatificat i canonitzat. Josep Manuel Almuzara, president d'aquesta entitat ha subratllat que «volem aconseguir la projecció exterior de Gaudí en les seves dues vessants: l'espiritual i l'artística».

L'entitat ha difós estampes i informació sobre l'arquitecte en diverses llengües i han rebut diversos testimonis de favors concedits per ell.

Mn. Bonet ha explicat que l'Associació Pro Beatificació d'Antoni Gaudí el va presentar com a candidat per ser postulador i l'arquebisbe de Barcelona va fer el nomenament. Lluís Bonet defineix Gaudí com «un home ple d'humilitat, de senzillesa, amb un gran coneixement de la Bíblia i de la litúrgia i amb una vida espiritual intensa». El rector de la Sagrada Família ha afirmat que com a postulador vol anar pas a pas fent la seva tasca amb rigor. Bonet recorda que quan Gaudí treballava en la Sagrada Família i li preguntaven quan acabaria responia: «El meu client no té pressa» i sovint deia que sant Josep finalitzaria l'obra.

Marta Puyol

CASA
D'ESPIRITUALITAT

DEL SANTUARI
D'EL MIRACLE

PROGRAMA D'ACTIVITATS

SETEMBRE

- 11-12 **PER A VÍDUES I VIDUS.**
RECÉS, CAP DE SETMANA.
Director: P. Salvador Plans, monjo.
- 21-27 **PER A TOTHOM.**
EXERCICIS ESPIRITUALS.
Reflexió i Pregària.
Director: P. Oriol Diví, monjo.
- 25-27 **PER A TOTHOM.**
RECÉS, CAP DE SETMANA.
Director: P. Oriol Diví, monjo.

OCTUBRE

- 2-4 **PER A JOVES.**
RECÉS, CAP DE SETMANA.
Director: P. Josep-Enric Parellada, monjo.
- 9-11 **PER A MATRIMONIS.**
RECÉS, CAP DE SETMANA.
Director: P. Jordi Castanyer, monjo.
- 12-18 **PER A TOTHOM.**
EXERCICIS ESPIRITUALS.
Reflexió i Pregària.
Director: P. Ramon Ribera, monjo.
- 16-18 **PER A TOTHOM.**
RECÉS, CAP DE SETMANA.
Director: P. Ramon Ribera, monjo.
- 24-25 **PER A VÍDUES I VIDUS.**
RECÉS, CAP DE SETMANA.
Director: P. Daniel Codina, monjo.

Monestir i Església

Casa d'Espiritalitat

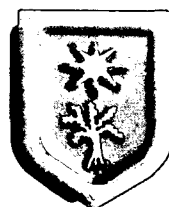
Capella de la Desaparició

GRÀCIES A DÉU

els edificis (Església, Casa d'Espiritalitat, Monestir i Cel·les), les instal·lacions i l'entorn més immediat del Santuari, no han sofert cap dany en els incendis del passat dia 20 de juliol.

La CASA D'ESPIRITUALITAT manté el seu programa d'activitats i vol continuar essent un lloc de silenci, de pau, de reflexió i de pregària. Les Comunitats de monjos i de les germanes continuaran al servei de les Esglésies de Catalunya, com ho venent fent des de fa 18 anys.

Al vostre servei

Per informació, inscripcions i reserves:

CASA D'ESPIRITUALITAT
Telèfon: 973 48 00 45
Fax: 973 48 02 43
25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

Tortosa

«He descobert una diòcesi viva i amb iniciatives»

■ Entrevista a Mons. Xavier Salinas

TORTOSA.— El 26 d'octubre farà un any que el bisbe Xavier Salinas i Viñals va prendre possessió de la diòcesi tortosina. Ara amb motiu de la Festa Major de Tortosa en honor de la Mare de Déu de la Cinta, Mons. Salinas explica als lectors de «Catalunya Cristiana» els reptes pastorals de la seva diòcesi. Aquest valencià que també presideix el Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), destaca les responsabilitats, cada vegada més grans, que adquireixen els laics en el si de l'Església.

—Aviat farà un any que està al capdavant de la diòcesi de Tortosa. Quina valoració en fa?

—He viscut molt agradablement l'acollida que he rebut. M'he sentit com a casa. He pogut descobrir una diòcesi viva i amb iniciatives. D'altra banda, la celebració del Sagrament de la Confirmació m'ha permès entrar en contacte no només amb els adolescents, sinó també amb molts

membres de les comunitats parroquials.

També he compartit amb moltes persones la preocupació que suposen els reptes pastorals units a la manca de sacerdots. En aquesta direcció es poden veure línies diferents d'actuació com la reorganització dels capellans en l'àmbit de l'arxiprestat, un nou impuls vocacional, la participació de les religioses en l'acció pastoral de les parròquies, i els arxipres-

tats i la formació i promoció dels laics per a l'acció pastoral.

—El diumenge 6 de setembre la ciutat de Tortosa celebra la Festa Major en honor de la Mare de Déu de la Cinta. Aprofitant aquesta festivitat què voldria dir als tortosins?

—La festa de la Mare de Déu de la Cinta és una peça clau en la pietat popular de Tortosa. És una festa que desperta alegria i germanor i que ens porta al centre de la fe cristiana. El meu missatge és que cal deixar-se il·luminar per la fe que tenia la Verge Maria amb la qual va aconseguir fer grans coses. Cal confiar en la seva intercessió maternal.

—Es comenta extraoficialment que vol reubicar l'Institut de Teologia per a Laics de Tortosa —actualment al Seminari— a la Casa d'Espiritualitat...

—Sí, ubicar l'Institut de Teologia per a laics a la Casa Diocesana pot contribuir a crear un àmbit específic de formació que inclogui tant els programes d'estudis actuals com altres estudis a distància que es poden crear en un futur immediat.

És important trobar un lloc adient per desenvolupar una formació teològica i pastoral per als laics. Aquesta formació és essencial si es vol que adquireixin responsabilitats tant en la seva dedicació a l'Església com en la seva vida quotidiana.

—Darrerament, a molts indrets del món s'està recuperant el diaconat permanent. També intentarà recuperar aquesta figura al bisbat de Tortosa?

—El nostre bisbat s'enriquiria si brotessin candidats per al ministeri diaconal

Mons. Xavier Salinas, bisbe de Tortosa.

tal com l'Església hereva del Concili Vaticà l'entén. És a dir: col·laboradors de l'acció pastoral de l'Església, a favor del camp de l'educació de la fe i en l'acció caritativa i social.

—Què en pensa, de la tasca que fan els laics a les parròquies?

—La missió de l'Església exigeix la participació responsable de tots els batejats. En aquest sentit, cada vegada serà més necessari que alguns laics assumeixin una responsabilitat més gran en el ministeri pastoral que impulsen i presideixen els sacerdots. Ens falten laics que amb una bona formació, tant teològica com pastoral, acceptin la tasca de coordinar i formar els altres en la parròquia i l'arxiprestat. El que cal és determinar quines són les tasques que aquests laics haurien d'assumir, sense que hi hagi una suplantació, més o menys encoberta, dels sacerdots.

Es tracta que el laic assumeixi la seva responsabilitat pastoral des de la seva condició laical.

J. Blanc i Bahima

URGELL

Notes musicals en el silenci de Núria

NÚRIA.— El santuari de la Mare de Déu de Núria, ha estrenat dues importants millores: la instal·lació d'un carilló i la capella del Santíssim.

El carilló de l'església de Núria està format per deu campanes, nou de noves i l'antiga. La qualitat dels sons musicals és bona, els repics posen ritme al silenci de la muntanya, convoquen els pelegrins al culte i desvetllen la pregària als muntanyencs.

D'altra banda, Rafael Orri, capellà del santuari, ha volgut crear un espai, petit i íntim, per a la pregària personal o bé de grups reduïts, i ha promogut la construcció de la capella del Santíssim a la casa de l'Església, adjunta al temple del santuari i amb comunicació interior. Pelegrins i devots celebren i agraeixen els nous serveis del santuari de la Mare de Déu de Núria.

Antoni Mirabet

Tu també tens dret a estar ben informat

subscriu-te a

CATALUNYA CRISTIANA

Puiggarí, 5
08014 Barcelona

Nom Adreça
D.P. Població Província Tel

Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: ☐ anual (52 números) de 11.180 ptes.
☐ semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

☐ domiciliació bancària (en aquest cas emplena l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto

☐ transferència al CC del setmanari

2 1 0 0
Entitat

3 0 1 3
Oficina

2 0
DC

2 2 0 0 3 9 1 7 4 1
Compte

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/líbreta

Entitat

Oficina

DC

Compte

Data

Signatura del titular del compte/líbreta

Barcelona

Compartir i acollir, una forma de vida

■ 25è aniversari de la comunitat benedictina de Puiggraciós

PUIGGRACIÓS.— El 8 de setembre la comunitat benedictina de Puiggraciós farà 25 anys que es va instal·lar en aquest santuari que pertany al terme municipal del Figa-

ró. El dia 7 a la nit es farà la vetlla de la Mare de Déu i el dia 8 se celebrarà una eucaristia concelebrada pels preveres de l'arxiprestat de Puiggraciós.

Abans que arribessin les germanes benedictines al santuari, l'obria una família que regentava un restaurant, però només ho feia en celebracions com aplecs o casaments. Quan aquesta família va marxar el santuari va quedar tancat i l'Arxiprestat de Puiggraciós va demanar a la comunitat de benedictines de Sant Pere de les Puelles de Barcelona si un grup de monges podia traslladar-se a viure en aquell indret fent vida monàstica i que el santuari esdevingués un centre d'espiritualitat. Aquesta comunitat va accedir-hi i actualment, al

santuari de Puiggraciós se celebra l'eucaristia i la litúrgia de les hores cada dia. La missa diària està assegurada gràcies a la col·laboració dels mossens de l'arxiprestat.

Les cinc germanes benedictines que hi viuen ofereixen acolliment en una petita hostatgeria que té cabuda per a sis persones. La germana Rosa Julibert, explica que «la gent que ve a l'hostatgeria poden compartir la vida amb nosaltres fent recés, exercicis espirituals o simplement retrobant-se amb ells mateixos». L'hostatgeria en temps d'exàmens també acull

molts joves que hi van a estudiar i a compartir la pregària.

Les germanes benedictines a part d'oferir acolliment i compartir la seva estona de pregària, treballen fent icones i pintant roba, principalment de jocs de taula i per a celebracions litúrgiques.

Al santuari de Puiggraciós se celebren diversos aplecs de la comarca, entre els que destaca l'Aplec de Puiggraciós, que es fa el 25 de març, en què es reparteix un panet per a tothom, símbol d'acolliment i de compartir.

Marta Puyol

Lleida

Dràstica reducció de monges de vida contemplativa

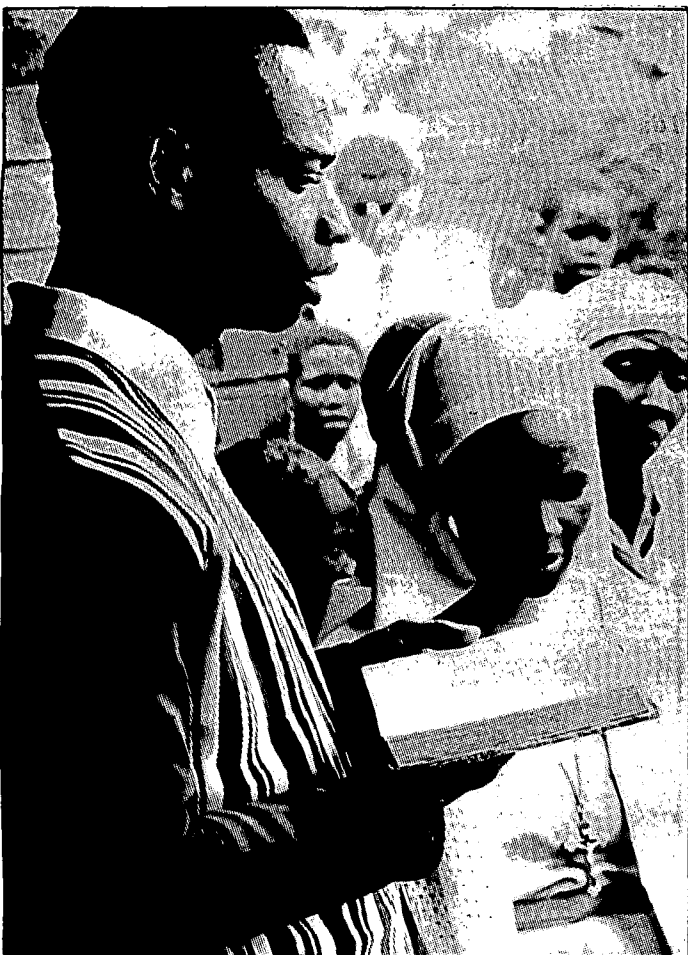
LLEIDA.— Lleida és la diòcesi catalana amb menys comunitats de vida contemplativa, si bé cal assenyalar que fins a l'aplicació del decret de segregació dels pobles de la Franja de la diòcesi lleidatana, tres convents que ara pertanyen a la nova diòcesi de Barbastro-Montsó, pertanyien abans a Lleida.

És el cas del monestir de Sixena, avui custodiat per les monges de Betlem i antigament per les santjoanistes; el de les dominiques del monestir de Sant Pere Màrtir de Benavarri i la comunitat de clarisses del monestir de la Immaculada de Montsó. D'altra banda, l'agost de l'any passat, les quatre monges clarisses del monestir de Santa Clara van tancar el seu convent del carrer Lluís Besa i van marxar de Lleida a causa de la manca de vocacions. En aquests dos darrers anys la diòcesi de Lleida ha passat de tenir cinc monestirs de vida contemplativa a tenir-ne només un, el de les carmelites de la Caparrella.

El monestir del Sagrat Cor de Jesús és a la Caparrella, nom de l'horta de Lleida, a uns quatre quilòmetres de la ciutat. En aquest nou emplaçament es va traslladar la comunitat de carmelites descalces l'any 1987 després de deixar l'antic convent de Santa Teresa, fundat el 1865. La comunitat actual de carmelites, que presideix la lleidatana Maria del Carme Colell, està formada per onze monges professes.

Jordi Curcó

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...100.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests quatre Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

St. Joseph's Seminary Aboke	Lira (Uganda)	180 alumnes
Seminari Mayor Cristo Sacerdote	La Ceja (Colòmbia)	170 alumnes
Seminari Major Mornig Star	Calcuta (Índia)	186 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	113 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

☐ UNA BECA de 300.000 ptes. facilita 6 anys d'estudi

☐ MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi

☐ UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe, 5
Tel. (93) 270 10 14

43003 TARRAGONA
Pla de Palau, 2
Tel. (977) 23 34 12

25002 LLEIDA
Plaça de Sant Josep
Tel. (973) 26 76 39

17004 GIRONA
C/ Albareda, 15
Tel. (972) 20 32 97

25700 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. (973) 35 00 54

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. (973) 48 06 19

43500 TORTOSA
C/ Cruera, 5
Tel. (977) 44 07 00

08500 VIC
C/ Santa Maria, 1
Tel. (93) 883 26 55

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Ser un home senzillament (i II)

«A les vigílies del Tercer Mil·lenni, nosaltres volem plantejar els problemes del món com una Església que estima. Volem servir, escoltar, viure l'opció pels pobres, inculcar l'Evangelí a les diverses cultures dels nostres pobles, dialogar amb tothom amb tota la humilitat i plens d'esperança.» Així s'expressava l'arquebisbe Nguyễn Văn Thuận, nou president del Consell Pontifici Justícia i Pau. «Una Església que estima... Plens d'esperança.» Són expressions que, tot i tenir ja un valor, prenen una dimensió més profunda sortides dels seus llavis. Són els llavis d'un home que ha restat empresonat tretze anys; set d'aquests, en règim d'aïllament.

Mentre me'n parlava, no em vaig poder estar de dir-li que calia molt d'equilibri psicològic i molta vida interior per suportar una situació com aquella. Amb un somriure permanent ho va atribuir tot a la bondat de Déu.

Vam treballar quatre dies al Congrés Internacional sobre els Drets Humans. Em sembla que cap dels assistents no havia patit, com ell, una experiència tan llarga i dolorosa pel fet d'haver-ne estat privat del tot. «Aquí no hi ha caritat, ni amor; només hi ha la responsabilitat.» Això li va respondre el guàrdia quan, una nit que es trobava molt malament, va demanar «per caritat» algun medicament. Aquesta diu que és l'atmosfera que es respirava a la presó.

Ara bé, a la nostra primera conversa em va dir —i veig que ho ha posat en un llibre— que pateix molt sovint interiorment, perquè els «mass media» li volen fer explicar coses sensacionals, acusar, denunciar, excitar la lluita, la venjança. «No és pas això el que vull, sinó transmetre-us el meu missatge d'amor, en la serenitat i la veritat, en el perdó i la reconciliació.» Quina persona més adient per presidir Justícia i Pau! Ell també, com el seu antecessor el cardenal Etchegaray, viurà «per ajudar tothom en el seu dret diví de ser un home senzillament».

Més que no pas dels drets concrets, m'estimo més parlar avui d'allò que els fa respectables: el fonament sobre el qual recolzen, la seva raó. Diu Pascal que «igualmente com la moda crea el gust, també crea la justícia». Una frase escrita fa tres segles, que sembla contemporània dels postmoderns. Sense unes bases antropològiques sòlides, és possible qualsevol deriva, fins i tot en la justícia. Un dels conceptes més «forts» tradicionalment —aquest de la justícia— s'ensorra i es torna una noció «dèbil».

No és fàcil la defensa i el compliment dels drets de l'home, si no hi ha un concepte clar de l'home mateix. Quan el concepte és encertat, podem dir que més que no pas «tenir» dignitat —allò que hom té pot ser-li arrabassat—, l'home «és» dignitat. Diu el professor Giorgio Filibeck que el magisteri de Joan Pau II és «una fixació que adquireix una significació particular enfront de la pèrdua progressiva dels punts de referència cardinals capaços d'orientar la doctrina i la pràctica dels drets humans en l'actualitat». A la seva primera encíclica —*Redemptor hominis*— ja va afirmar que és Crist qui revela «a l'home plenament l'home mateix»; en el misteri de la Redempció l'home torna a trobar la grandesa, la dignitat i el valor propis de la seva humanitat.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Comença un nou curs

Estem a punt de començar un nou curs. Les vacances marquen sensiblement el nostre ritme i no pas únicament el dels estudiants. Les vacances serviren per recuperar forces i per poder iniciar un cop més el nostre treball habitual i realitzar els nostres compromisos.

La crida de Jesús en la paràbola de l'Evangelí, «aneu també vosaltres a la meua vinya», no para de retronar, d'ençà d'aquell dia llunyà, en el decurs de

la història. Els cristians reprenem les nostres responsabilitats conscients que és Déu qui ens invita a fer-ho.

El treball quotidià que cadascú realitza és una col·laboració a l'obra creadora de Déu. Ressonen aquelles paraules del Gènesi que Déu dirigí a Adam i Eva: «Creixeu, multipliqueu-vos i domineu la terra.» Cal esmerçar en el treball preparació, competència i honestetat per tal de fer la feina ben feta, embellir la creació que Déu ens ha confiat i alhora posar-la més al servei de la criatura més excel·lent, que és la persona humana. El nostre compromís humà i cristià com a membres de la humanitat i com a germans del nostre proïsme ens fa més conscients de la grandesa de les nostres responsabilitats.

Les tasques familiars, professionals, socials, etc. no són pas activitats indiferents per a la nostra vida cristiana. Referint-se als laics, Joan Pau II diu que «són cridats personalment pel Senyor, de qui reben una missió a favor de l'Església i del món». I comen-

tant aquella paràbola dels obrers de la vinya, sant Gregori el Gran ens diu: «Pareu esment en la vostra manera de viure, i comproveu si ja sou obrers del Senyor. Que cadascú examini el que fa i vegi si treballa a la vinya del Senyor.»

Els membres de les comunitats parroquials, moviments i institucions eclesials també comencen un nou curs. Hi ha cristians que treballen en la vinya del Senyor «des de bon matí». Han entès que el seu compromís baptismal els fa membres actius i responsables de les tasques de la comunitat cristiana.

Tanmateix l'Església necessita encara més col·laboradors. El treball és molt i els obrers cal que augmentin. Per això, en començar aquest nou curs —com ens diu la paràbola evangèlica— el Senyor surt a mig matí, a migdia i a mitja tarda per invitar d'altres cristians a treballar a la seva vinya, tot assumint responsabilitats, i a fer serveis en les comunitats parroquials i institucions eclesials.

opinió

Zoom

Amor, dolcesa, delicadesa, alegria..., són algunes de les actituds que reflecteixen aquesta imatge i que suposen una constant en la mare Teresa. Una mostra d'una forma d'ésser que es va plasmar en una vida dedicada al servei dels altres. La figura d'aquesta diminuta monja irradia una fe i un amor immens, traduït en una existència consagrada a Déu i als més pobres.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Les dotze estrelles de la bandera europea

La claror i el parpelleig de les estrelles en una nit d'estiu m'ha donat peu per informar sobre l'històric procés del disseny de la bandera amb dotze estrelles. És una bona notícia.

Arsene Heitz és un artista octogenari de la ciutat d'Estrasburg. Tot i que el seu nom no és gaire conegut, va ser el dissenyador de la bandera europea. L'any 1950 el Consell Europeu va convocar un concurs d'idees per confeccionar la bandera de la recent nounada Comunitat Europea. Heitz va presentar el seu projecte i fou elegit entre molts d'altres: dotze estrelles fent una rotllana sobre un fons blau. En una revista francesa, Arsene Heitz explica el motiu de la seva inspiració artística: «En aquell temps llegia les aparicions de la Mare de Déu a la Rue du Bac de París, carrer conegut avui dia amb el nom de la Mare de Déu de la Medalla de la Miraculosa. Vaig imaginar un cercle de dotze estrelles sobre un fons blau,

talment com la iconografia tradicional representa aquesta imatge de la Immaculada Concepció.» Heitz és un home profundament religiós. Ell mateix confessa que fa pregària amb la ment i amb el cor. Cada dia amb la seva esposa resen el rosari a casa.

És veritat que ni les estrelles ni el blau de la bandera són pròpiament símbols religiosos, per tant, hi ha un respecte a tots els europeus, siguin quines siguin les seves creences o el seu agnosticisme. En aquest sentit, quan Paul Lévy, primer director de premsa i portaveu del Consell d'Europa, va haver d'explicar als membres de la Comunitat Econòmica el sentit del disseny de Heitz va interpretar eufemísticament el nombre d'estrelles com un «guarisme de plenitud», donat que en la dècada dels anys cinquanta ni els membres d'aquest consell eren dotze, ni tampoc eren dotze els de la Comunitat Europea. Amb tot, en l'ànim de l'artista d'Estrasburg havien estat presents les paraules del llibre de l'Apocalipsi: «Un gran senyal aparegué al cel: la dona vestida de Sol i de Lluna sota els seus peus, i en la testa una corona de dotze estrelles.» Sense adonar-se d'aquest text, els delegats dels ministres europeus van elegir i van adoptar oficialment el disseny proposat per Heitz, justament en la festa de la Mare de Déu: el 8 de desembre de 1955.

Coincidències? Providència divina? Cadascú hi pot fer la seva lectura quan al capvespre o en plena nit d'estiu contempli el cel estrellat.

Notes insignificants

Germà Adrià

Una ciutat sense pobres

Senyor, he fet un viatge a diverses presons de l'Estat espanyol. I, en aquest viatge, cada dia he pogut assistir al rosari i a missa. Gràcies per les facilitats. Però m'agrada parlar amb tu d'una manera senzilla, sense fórmules, i avui vull expressar-te la meua sorpresa.

Tu ens vas dir que sempre hi hauria pobres entre nosaltres —alguns, fins i tot, han interpretat que hi ha d'haver pobres perquè es compleixi la teua paraula. I, ves per on, en una de les dues capitals que he visitat, no he vist cap pobre ni pels carrers, ni a les estacions, ni tan sols a les portes de cap església. Una ciutat sense pobres. Una ciutat neta, cuidada, molt enjardinada, amb la gent que passeja elegant al capvespre.

Una ciutat sense pobres... M'han assegurat que a la ciutat no hi ha pobres autòctons i que si n'arriba algun, el fan fora. Així, no hi ha pobres...

I Tu, Senyor, vas dir que sempre hi hauria pobres entre nosaltres, fins i tot, a la teua ciutat celestial també n'hi hauran, és clar que vestiran com nosaltres i cantaran com nosaltres i seran feliços com ho serem tots. I allí, Senyor, es relacionaran amb l'anciana que els donava almoïna a la porta de l'església. I riuran amb el magnat de la indústria que mai no va tenir cap detall amb els pobres. I passejaran amb aquells polítics que els van prometre la lluna perquè els votessin, però que després mai no se'n van recordar. I es relacionaran amb els guardes jurats que els feien fora dels racons on dormien. Hi ha racons al teu cel, Senyor?

Una ciutat sense pobres, pobra ciutat! Senyor, gràcies, perquè a la teua ciutat també hi ha pobres, els teus predilectes.

Punt de vista

Josep Casellas i Matas

Capellà i periodista

Màrtirs exposats

A Londres hi ha novetat. Qui hi hagi estat aquest estiu i s'hagi acostat a l'abadia de Westminster sabrà que a la façana oest d'aquesta obra mestra de l'art gòtic hi han estat col·locades deu escultures que representen màrtirs cristians dels cinc continents. Aquests màrtirs hi són exposats des del dia 9 de juliol passat. Ocupen unes fornícules que eren buides des de l'Edat Mitjana. En aquell període, en espais com aquests, se solien posar escultures de personatges bíblics, de sants, de bisbes o de reis.

Els responsables de l'Església anglicana que han encarregat les deu imatges i que han decidit posar-les en un dels edificis més emblemàtics del Regne Unit han volgut recordar així l'actualitat del martiri. El canonge Anthony Harvey, vicedegà de Westminster, s'ha encarregat d'aclarir que l'abadia no és pas un museu, sinó una església vivent, amb una activitat espiritual, a més de tenir un valor històric indubtable.

El dia que es va procedir al descobriment de les imatges, que han estat dissenyades per Tim Crawley, el canonge Harvey, durant el sermó de l'ofici litúrgic, va dir que en tots els períodes històrics hi ha hagut algú, en algun indret del món, que ha preferit morir abans que transigir amb els poders de l'opressió, la tirania i la increença. I va afegir: «Això no obstant, el nostre segle, que ha estat el més violent en la història escrita, ha provocat l'existència d'una llista de màrtirs que supera amb escreix la de cap altre període anterior». Harvey acabava la seva reflexió preguntant-se quants cristians no han sofert persecució i mort violenta sota els règims d'Stalin, de Hitler, i de la Revolució Cultural xinesa.

Una de les dificultats més grans amb què van topar els promotors d'aquesta iniciativa va ser la tria dels candidats a ocupar les deu fornícules disponibles. Volien seleccionar màrtirs del segle xx, del món sencer i de diferents confessions cristianes. Entre els escollits n'hi ha de ben coneguts, com Oscar Romero, Martin Luther King, Dietrich Bonhoeffer o Maximili-

Joan Alsina, màrtir gironí assassinat a Xile el 1969

an Kolbe. Una de les màrtirs prové de l'alta societat. Es tracta d'Elisabeth de Hesse-Darmstadt, néta de la reina Victòria, que va casar-se amb el cinquè fill del tsar Alexandre II, posteriorment va fer-se monja, i va acabar sent assassinada a Rússia pels bolxevics.

Potser la història més tendra, o més despietada, segons com es miri, sigui la de la sud-africana Manche Masemola, a qui els seus propis pares van matar quan només tenia catorze anys per haver persistit a freqüentar un centre missioner que hi havia prop de casa seva.

La universalitat de la selecció es fa palesa contemplant les imatges del bisbe ugandès Janani Luwun, desaparegut en temps del sanguinari Idi Amin després d'haver protestat per la violència amb què havien actuat les forces de seguretat del règim del dictador. També són testimonis d'universalitat, Esther John, assassinada a Pakistan l'any 1960;

Lucian Tapiedi, originari de Papua Nova Guinea; i Wang Zhiming, executat l'any 1973 a la Xina. L'interès dels anglicans de la capital de la Gran Bretanya per exposar màrtirs de diferents branques del cristianisme està en sintonia amb el desig expressat per Joan Pau II a la *Tertio millennio adveniente* de promoure l'ecumenisme dels sants i dels màrtirs, concretat en la seva idea d'actualitzar els martirologis de l'Església universal incloent-hi persones de confessions diferents de la catòlica.

L'actual Papa també és dels qui donen fe de la gran sembra de màrtirs que ha originat les persecucions esde-

vingudes durant el segle xx a diversos llocs del món. «A finals del segon mil·lenni, l'Església ha tornat novament a ser Església dels màrtirs», ha dit l'actual successor de Pere.

Màrtirs al cor dels catalans

Són força catalans els que durant aquest segle han sofert martiri a Catalunya mateix o en d'altres indrets del món. Un de ben significatiu és Mn. Joan Alsina i Hurtós, fill de Castelló d'Empúries. El dia 19 d'aquest mes es commemora el 25è aniversari del seu assassinat a Xile. El llibre d'Ignasi Pujadas, primer, i el de Joaquim Pla, més recentment, han retratat l'itinerari inequívocament evangèlic d'aquest capellà catòlic gironí. El bisbe Jaume Camprodon ha insistit, darrerament, en la necessitat de recordar la seva figura i el seu testimoniatge.

Els màrtirs que es troben exposats a l'abadia de Westminster hi són perquè van arriscar la seva vida pel Regne de Déu. I això és el que val. Potser no és imprescindible, al nostre país, fer immediatament escultures de Joan Alsina i dels altres màrtirs catalans, i instal·lar-les a les fornícules buides —que n'hi ha— de les nostres catedrals; la de Girona, la de Castelló d'Empúries, o qualsevol altra. Però sí que és decisiu, en canvi, que els màrtirs catalans i els de més lluny, també els d'aquest segle, trobin un espai dins el cor de cada cristià que peregrina en les Esglésies que fan camí a Catalunya. Convé, avui més que mai, que els màrtirs siguin un estímul per a la radicalitat evangèlica i un antídoto contra la temptació sempre actual, de la qual parlava Joan Alsina en el testament: la de fer el joc a equilibris desgatjats.

CENTRE DE RELACIÓ I ORIENTACIÓ MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Dirigit per una psicòloga col·legiada amb 23 anys d'experiència. Servei opcional de vídeo.

COSM, Balmes, 64, 3r 2a - Barcelona
Tel. 934 877 180

Girona i Tarragona: 902 113 812

UNA VEU EXULTANT

UN CANTORAL

PER AL

TERCER MIL·LENNI

"Una veu exultant" és un cantoral amb 275 cançons amb melodies fàcils i amb textos de contingut bíblic.

Autor: Mn. Josep Soler pvre.
Pròleg: Cassià M. Just, abat emèrit de Montserrat.

- Per a la Missa, celebració de la Paraula, Sagraments... Advent, Nadal, Quaresma, Pasqua, Temps de durant l'any. Festes de Maria, dels sants...
- Doble edició: Una amb lletra i solfa (1.500 pts.) i altra sols amb la lletra (750 pts.). Tapa dura.
- Totes les cançons s'han gravat en 17 cassettes (1.000 pts. cada un) o 17 CD (2.000 pts. cada un).
- Versió en castellà: "Una voz jubilosa".

El Dr. Pere Farnés pvre., expert en litúrgia, escriu: "Feia falta un repertori com aquest. Serà un nou alè per a les nostres celebracions."

Adquiriu-ho a la vostra llibreria habitual.
Distribució: Editorial Claret, S.A. 08010 Barcelona.
Tel. (93) 301 0887. Fax.: (93) 3174830.

L'home alegre fa el bé

Joan Guiteras i Vilanova

saber escoltar

Hi ha un llibre del segle II, curiós i interessant. S'anomena *El Pastor*. L'escriu Hermes, pseudònim d'un personatge notable que, en realitat es deia Cairus i era germà del papa Pius I. L'obra és d'un estil molt semblant a l'Apocalipsi i tracta en la seva totalitat el tema de la penitència, arran de la problemàtica sobre el perdó dels batejats que pecaven greument. Davant del rigorisme d'alguns, el venerable autor ensenya que el pecador pot fer penitència i, per tant, obtenir l'absolució dels pecats. I explica que Déu, veient la debilitat humana, ha previst una possibilitat de reparació. Afirmar que hi ha la remissió fonamental dels pecats: el baptisme. Però hi ha una segona remissió —excepcional— que és la penitència i el conseqüent perdó dels pecats. Escriu, seguint el pensament i l'obrar antic, que la remissió dels pecats només pot tenir lloc un cop a la vida. Tanmateix, el text obre, de fet, la porta a la reiterabilitat del sagrament. Cal notar que en l'antigor, per paritat amb el sagrament del baptisme i per raons fonamentades en l'exigència de les circumstàncies de persecució, era pràcti-

ca comuna que els pecadors només podien ser absolts una vegada a la vida.

Hermes, però, va escriure també el *Càntic de l'alegria*, on glossa com el cristià, enmig de les persecucions, les falsedats, el martiri i les injustícies, ha de ser algú que mantingui sempre l'alegria. Cosa que considera una exigència.

En efecte, escriu així: «Revesteix-te de l'alegria que agrada sempre a Déu i que Ell acull favorablement. Posa en ella les teves delícies. Tot home alegre fa el bé i menysprea la tristesa. L'home trist està abocat al mal, més encara, el trist fa el mal perquè entristeix l'Esperit, cometent així la iniquitat ja que difícilment prega, ni lloa les meravelles del Senyor.

»Mai l'oració de l'home trist té força per pujar a l'altar de Déu. Per què la pregària d'un home trist no puja a l'altar? Perquè la tristesa li assetja el cor. Barrejada amb l'oració, la tristesa no li permet pujar vers l'altar. El vinagre i el vi mesclats, ja no tenen el mateix encís. Així la tristesa mesclada amb l'Esperit Sant, no és capaç de deixar que d'ella emergeixi una grata pregària a Déu.»

El silenci de Taizé

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà (e-mail: ynaraja@redestb.es)

A propòsit de la Bíblia

Busco i no trobo a la Bíblia la paraula *vacances*. El sentit, com l'entendem avui dia, crec que tampoc no hi apareix. No obstant això, sí que es parla de viatge i també de descans. Jesús va viatjar al nord d'Israel o a les terres del Líban i va pujar al Tabor. D'això ja en parlaré un altre dia.

Enguany he fet dos viatges. Tots dos han estat només de dilluns a dissabte. Ja n'he parlat, però no del tot. En el primer viatge vam visitar diversos monestirs de benedictins, cistercencs i cartoixans. Amb ells vam concelebrar, pregar i parlar. Faltava parlar d'un altre monestir.

La primera vegada que vaig anar a

Taizé va ser el juliol del 1966. El seu encant era diferent al que hom percep avui. Després hi he anat altres vegades i alguns germans han conviscut amb nosaltres. També hem participat d'una manera responsable en algunes trobades.

Tot i que l'encant és diferent, encara commou. Impressiona veure la munió de joves que prega tres vegades al dia. Preguen i canten salms i antífones, que moltes vegades també són textos bíblics. Preguen, canten i romanen en silenci. El silenci de Taizé és sorprenent.

A les reunions, els textos bíblics, comentats amb una pietat incisiva, motiven el diàleg i la reflexió. Crec que ens preocupem massa del perquè man-

quen joves a les nostres misses. Ens escalfem el cap davant d'aquest fracàs. Sense negar el valor d'un estudi en aquest sentit, crec que seria més encertat intentar descobrir per què en alguns llocs —entre ells Taizé— assisteixen molts joves. La bellesa dels cants, la complacència en les cadències dels cànons repetits llargament, no n'és una explicació. (Un jove m'explicava un dia el seu distanciament de l'Església, dient-me que la satisfacció sentimental de les «beates» d'antany, havia donat pas al que ell anomenava pura i simple estètica espiritual profunda). Les pregàries de Taizé perdrien categoria i credibilitat sense els seus silencis. Els

seus silencis són tan impressionants com la pregària dels jueus al Mur Occidental de Jerusalem.

Però Taizé també és la missa catòlica concelebrada a les set del matí. Celebrada amb un gran respecte. Els textos pronunciats en coreà, rus o alemany, els dies que jo hi vaig estar present. Els textos repetits en set o vuit llengües. A mi em va tocar fer servir el castellà per a algun fragment de l'Anàfora i de l'evangeli. Aquesta missa només es pot comparar amb la que se celebra a Nazaret a dos quarts de set del matí. Crec que hem d'aprendre d'aquestes experiències. Sense ignorar les seves limitacions.

Índia

església en el món

Una vida consagrada a l'amor

■ Primer aniversari de la mort de la mare Teresa de Calcuta

CALCUTA.— Ja ha passat un any. El 5 de setembre de 1997, quan l'atenció del món estava centrada en la tragèdia d'una princesa, ens deixava la mare Teresa de Calcuta. Se'n va anar i el món va restar més pobre i més trist. Jacques Chirac va dir llavors: «Des d'avui, hi ha menys amor, menys solidaritat, menys llum en el món.»

La mare Teresa va marcar el nostre temps amb el testimoni de la caritat entre «els pobres més pobres», on feia present l'Església. Per a Joan Pau II, aquesta religiosa ha estat «icona vivent de la caritat que va fer sentir als derrotats de la vida la tendresa de Déu».

Des de 1979, quan va rebre el Nobel de la Pau, s'havia convertit en el personatge públic, la religiosa més coneguda i admirada del nostre temps. No obstant això, ella solia dir que tan sols era «un llapis a les mans de Déu».

Potser ningú—des dels temps de Francesc d'Assís— no va viure i actuar tan senzillament, superant les barreres religioses i culturals. I amb el *poverello* de Assisi va tenir marcades semblances: pobresa radical, senzillesa en la conducta, estricta adhesió al missatge de Jesús i fidelitat a l'Església.

Albanesa de naixement, índia d'adopció

Va néixer el 26 de gener de 1910, última de tres fills, a Skopje, avui ciutat de Macedònia, llavors pertanyia a Albània. El seu nom, Agnes Gonxha Bojaxhiu.

El 1928 ingressa a la congregació de les Germanes de Nostra Senyora de Loreto, a Rathafarnham (Irlanda), perquè hi adverteix un decidit compromís missioner, sobretot envers l'Índia. Arriba a Calcuta el 6 de gener de 1929, on professa el 24 de maig de 1931 amb el nom de Teresa, inspirant-se en santa Teresa de Lisieux. La decisió de deixar la seva terra, anar a missions i la necessitat d'una profunda vida contemplativa són dos elements fonamentals per comprendre la força de caràcter i la claredat d'objectius de la mare Teresa.

La religiosa contrau la tuberculosi. No pot seguir ensenyant a la St. Mary's High School de Calcuta i és enviada a Darjeeling, als peus de l'Himàlaia. Al tren, cap al lloc de descans, el 10 de setembre de 1946, va tenir la seva fulguració, la que ella mateixa va anomenar «la crida en la crida». Va advertir clarament que es tractava de la voluntat de Déu, que havia de

deixar-ho tot i seguir Jesús en els suburbis pobres i servir-lo en els «més pobres entre els pobres» pels carrers d'una de les ciutats més desesperades del món: «No tenia cap dubte. Havia de deixar el convent, treballar amb els més pobres vivint entre ells. Sabia que eren el meu món, encara que ignorava com ho aconseguiria.»

Van caldre un parell d'anys per obtenir el permís per modificar la seva obra missionera, passar d'una comunitat segura i confortable, a no tenir res, tan sols una fe granítica i una extraordinària claredat de visió del futur. Va saber esperar dos llargs anys perquè arribés el permís de Roma (Pius XII). La mare Teresa era filla de l'Església, obedient fins a... l'heroisme. Dona molt lliure i molt obedient; molt lliure perquè va ser molt obedient.

«Jo sóc un petit fil, el corrent és Déu»

La mare Teresa tenia un caràcter fort, tot i que era de salut delicada. Les germanes de la St. Mary's High School de Calcuta, que van treballar amb ella 19 anys, la presenten «de poca salut i d'ànim senzill». Després es convertirà en una dona emprenedora, plena d'energia, d'activitat imparable i de profunda contemplació: «Sense l'oració no podria treballar ni mitja hora. Jo només sóc un petit fil, el corrent és Déu.»

Conclou la seva jornada de treball esgotador amb una hora d'adoració da-

Teresa de Calcuta fusionava perfectament pregària i activitat.

vant del Sagrari. La seva disponibilitat no té límit: «Deixo que Jesús se serveixi de mi, sense consultar-me. Cal consentir que Déu prengui de nosaltres tot allò que Ell vulgui.»

El seu carisma ha impressionat i empès molta gent a detectar el «signe» de Déu en tot home i dona, sobretot en els més pobres. El 1950 funda la congregació de les Germanes Missioneres de la Caritat. El 1966 dona vida als Germans Missioners de la Caritat. El 1976 neix la Germandat de la Paraula, una secció contemplativa de les Missioneres de la Caritat. Actualment, més de 4.000 religioses continuen la missió de la mare Teresa, d'aquesta dona tan petita... i tan gran.

P. Luis Maria Origlia Roasio
Barnabita de Sant Adrià de Besòs

Rere les petjades de la mare Teresa

Des que va morir la mare Teresa, les religioses «han passat de poc més de 4.000 a més de 4.900. Es tracta d'un increment de vocacions de gairebé el 20%», afirma el periodista i escriptor francès, Dominique Lapierre, autor de *La ciutat de l'alegria*. Lapierre considera extraordinari que aquesta congregació religiosa sigui l'única «que cada any ha de refusar moltes joves que voldrien entrar-hi. Cap altra en el món no suscita tantes vocacions».

Sobre la successora de la mare Teresa, la germana Nirmala, i possibles canvis en l'orde assegura que «tot resta com fa un any. L'única cosa que manca és la presència de la mare Teresa. El seu carisma és únic en la història, inimitable. Però el treball que fan les germanes és el mateix, enorme i fantàstic».

La figura de la mare Teresa de Calcuta continua sent admirada i estimada arreu del món, que recorda aquesta «mare dels pobres». Per a Pilar Malla, directora de Càritas diocesana de Barcelona, la mare Teresa és una «manifestació de l'amor de Déu als homes. La seva obra a l'Índia és adequada i eficaç. Ella assumia l'atenció als pobres, però també sabia que era necessari el treball de promoció i de consciència política». (C.C.)

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadades per sempre, i per convallescències. Pocs places.
Tel. 427 44 53.

Vaticà

L'afonia de la granota

■ La Santa Seu avisa dels conceptes incompatibles amb la fe catòlica en les obres d'Anthony de Mello

ROMA.— Onze anys després de la mort d'Anthony de Mello, jesuïta, a la ciutat de Nova York, la polèmica envolta els seus escrits que han estat àmpliament difosos i traduïts. Ara, un document oficial del Vaticà ha subratllat que les seves obres contenen diversos conceptes «incompatibles amb la fe catòlica i que poden causar greus danys als fidels».

El 22 d'agost es va publicar una notificació sobre els escrits d'Anthony de Mello. Es tracta d'un document aprovat per Joan Pau II en una audiència amb el prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, el cardenal Joseph Ratzinger, i el secretari Mons. Tarsicio Bertone. Acompanya el text una llarga nota il·lustrativa en què s'analitzen les afirmacions, objecte de discussió, amb cites explícites d'algunes de les seves obres. Els temes en litigi es refereixen a la revelació, a Déu, al paper de la Bíblia, al sentit de les religions i del cristianisme, a la divinitat de Jesús, a la vida després de la mort, al significat moral del bé i el mal, etc.

La intenció de la nota apunta a la tutela de la fe. La seva publicació ara no sembla esgotar-se en el terreny interpretatiu de les veritats doctrinals. Esperar onze anys després de la mort d'un autor, ja àmpliament difós durant la seva vida, per fer aquesta notificació parlant de «greus danys als fidels» resulta sorprenent. La imminència mil·lenarista, la

Anthony de Mello.

difusió cada vegada més gran de les espiritualitats de signe oriental, les publicacions de la New Age que creixen en progressió geomètrica o el desig de traçar uns perfils excessivament rigorosos en el terreny doctrinal poden haver provocat aquesta intervenció inesperada, que pot originar més confusió que ajuda, ja que la recepció d'aquesta nota no trobarà una acollida fàcil, no tant pel seu contingut, sinó perquè es pot interpretar més com un acte de control que d'ajuda al lector creient.

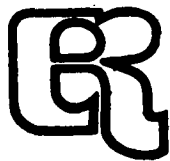
Quan el jesuïta Parmanando R. Divarkar en el pròleg de *La pregària de la granota* afirma que «no són gaires els que comparteixen plenament tot el que Tony va dir o fer, especialment quan s'atrevia a traspassar els límits de l'aventura espiritual», estableix el resultat d'unes claus de lectura il·lustrativa d'un itinerari espiritual, exposat a través d'un llenguatge suggerent imaginatiu i gens convencional que provoca la revisió dels conceptes i de les idees que sostenen el sentit religiós i espiritual de les persones.

La tempesta d'estiu ha deixat afònica la granota. Esperem que pugui seguir resant en el futur.

Lluís Serra i Llansana

El Vaticà adverteix

- Encara que les seves obres tenen «alguns elements vàlids de la saviesa oriental» i en els seus primers escrits presenta les «influències evidents de les corrents espirituals budista i taoista», es va mantenir dins de les línies de l'espiritualitat cristiana, però en les seves successives publicacions es veu, cada vegada més, «un allunyament progressiu dels continguts essencials de la fe cristiana».
- «L'autor substitueix la revelació esdevinguda en Crist amb una intuïció de Déu sense forma ni imatges, fins i tot arriba a parlar de Déu com d'un buit pur. Tanmateix, considera que «les religions, inclòs el cristianisme, són un dels principals obstacles per al descobriment de la veritat» i que «pensar que el Déu de la pròpia religió sigui l'únic, és simplement fanatisme. Déu és considerat com una realitat còsmica, vaga i omnipresent».
- Per al P. de Mello, Jesús és «un mestre al costat dels altres. L'única diferència amb la resta dels homes és que era "llest, despert". Jesús no és reconegut com a Fill de Déu, sinó com aquell que ens ensenya que tots els homes són fills de Déu».
- Per al jesuïta, «el mal és només ignorància i no existirien regles objectives de moralitat».
- Les obres del P. de Mello proposen que «l'Església, fent de la paraula de Déu en l'Esclusiva un ídol, hauria expulsat Déu del temple. Per aquesta raó, l'Església hauria perdut l'autoritat per ensenyar en nom de Crist». (Zenit)

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:
MISSAL FERIA

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA
DE LA LITÚRGIA DE LES HORESLA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN
LA LITÚRGIA DE LES HORESELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS
OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig
ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -
LES OBRES DE MISERICÒRDIA
TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

ROMANIA

Llaços de pau

BUCAREST.— S'acaba de celebrar a Romania una nova edició de la trobada ecumènica internacional, organitzada per la comunitat de Sant Egidi. Del 28 d'agost a l'1 de setembre s'han reunit a Bucarest representants importants del món ortodox i catòlic, i membres de les principals religions i especialistes en el diàleg ecumènic, per reflexionar sobre el tema «La pau en nom de Déu». Segons un dels portaveus de la comunitat de Sant Egidi, Mario Marazzati, «Joan Pau II va confirmar que pensa molt en Romania i va demanar a Sant Egidi que comunicés el seu afecte als representants ortodoxos, amb la col·laboració dels quals hem preparat aquesta trobada». (C.C.)

Editorial

Vacances missioneres

En parlar de vacances missioneres, no ens referim al merescut descans a què tenen dret els missioners i les missioneres al seu país d'origen per reposar del treball, visitar la família, actualitzar els coneixements i fer arribar a les seves esglésies el testimoni i la il·lusió de la Missió Universal.

Avui volem destacar com un signe dels temps, com una obra meravellosa de l'Esperit Sant en les nostres comunitats, sovint ensopides, el fet que molts joves dediquin el seu període de vacances a anar als llocs de missió.

Per a la majoria d'aquests joves, i també per a alguns seminaristes, aquest contacte directe amb el treball dels

missioners és una font d'entusiasme que els fa viure una realitat eclesial molt desconeguda per la majoria dels cristians del Nord.

Viatgen a les llunyanes terres del Sud, on es troben amb persones i cultures molt diverses. Surten d'aquí amb ganes de donar i col·laborar amb el treball dels missioners. Quan retornen, tots constaten que han après més del que mai s'haurien pensat.

Aquests joves han experimentat vitalment que «els pobres ens evangelitzen» i que les benaurances de Jesús són ben veritat: «Feliços els pobres, els qui ploren, els humils, els qui tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui treballen

per la pau i els perseguits» (Mt 5, 3-12).

Aquests joves «missioners estiuencs» en tornar aquí porten a les seves comunitats i moviments eclesials l'aire fresc d'unes esglésies joves plenes de vida i donen fe del treball abnegat i il·lusionat dels missioners que són una esperança per al món necessitat de pa, llibertat i Evangeli. Aquests joves es converteixen, doncs, en veritables animadors missioners. Més d'un ha trobat en la seva experiència un camí que el durà a convertir-se en missioner durant anys i, fins i tot, durant tota la vida.

Jordi Jorba

INDONÈSIA

Promocionar els drets humans

INDONÈSIA.— El nou president d'Indonèsia, Bacharuddin Habibie, ha promès reformes, especialment pel que fa al respecte dels drets humans al país. El nou líder, quan exposava un pla quinquennal sobre drets humans a un grup d'alts càrrecs de l'Estat, de líders militars i de diplomàtics, va afirmar: «La clau de l'èxit és la promoció i protecció dels drets humans, és el conreu i enfortiment de la cultura dels drets humans.» Això representa un canvi de ruta, si es compara amb el règim de 32 anys de Suharto, caracteritzat pel constant abús dels drets humans per part de les forces de seguretat. Habibie, que va començar la presidència alliberant 15 presoners polítics, va presentar el pla quinquennal 1998-2003, que inclou la ratificació dels convenis relacionats amb els drets humans, la difusió de dades, l'educació i l'observació dels esmentats drets humans al país. (C.C.)

Catalans, missioners per un estiu

Els joves catalans rodejats de nens d'un dels suburbis.

Resumim breument l'experiència estiuenca dels joves Raül, Assumpció, Dolors i Xavier, de Banyoles, a les missions dels salesians a Costa d'Ivori.

«Tots quatre coincidim que ha estat una experiència humana i cristiana molt enriquidora.

»Hem pogut compartir vivències en diferents realitats africanes a Abidjan, la capital de Costa d'Ivori, i a Korohogo, ciutat del Nord. Ens hi van acompanyar els missioners salesians Rafael Sabé i Vicenç Ferri, que ens van ajudar a revivir la flama de la fe.

»En arribar, els missioners ens van dir que deixéssim els nostres criteris europeus al seient de l'avió i que tinguéssim en compte que l'enriquiment entre cultures és fruit de la diversitat.

»Cal saber que a Costa d'Ivori —un país força islamitzat— els catòlics són minoria (el 13,41%). A Korohogo, els salesians porten una parròquia amb 20 comunitats rurals, un centre infantil i juvenil, i un

col·legi de 500 alumnes. També treballen en la promoció de la dona, fan cursos de promoció humana i d'alfabetització, organitzen colònies d'estiu i moltes altres coses.

»Des del primer moment ens va impactar el contrast tan fort amb la nostra realitat catalana: el clima tropical, el paisatge, els colors tan vius..., però, de sobte, gràcies als nens i les nenes i, després de conèixer i compartir tantes experiències africanes, ens van anar caient moltes idees i prejudicis que portàvem de casa. Vam entendre que els europeus occidentals no hem de ser el mirall de referència del poble africà. Cada cultura té la seva pròpia dinàmica a la qual ha de ser fidel. Africans, sigueu vosaltres mateixos!»

EL CONGO

Massacre de catòlics

KINSHASA.— El diumenge 23 d'agost, vint-i-vuit persones (un sacerdot, tres religioses de les Filles de la Resurrecció, un seminarista i vint-i-tres laics) que pertanyien a la diòcesi d'Uvira, van ser assassinades a la República Democràtica del Congo, arran dels combats entre les forces del règim del president Kabila i els guerrillers rebels, després que Angola i Zimbabwe decidissin entrar en el conflicte donant suport al Govern de Kinshasa. La carnisseria va ser obra dels rebels com a represàlia per un enfrontament on havien patit diverses baixes. Sobre el conflicte, el ministre d'Exteriors francès, Hubert Vedrine, ha afirmat que es tracta «no només de la crisi d'un país, sinó que és una crisi regional que afecta cinc, sis o potser set països» i ha apuntat l'urgència de celebrar una conferència de pau per a tota la regió dels Grans Llacs. (Zenit)

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent
24 hores

Ens desplaçem a domicili

**Tramitació
d'enterraments**

**En cas de defunció,
què s'ha de fer?**

Truqui al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 3)

SETEMBRE

6. Diumenge

XXIII de durant l'any. Verd. Lectures: Saviesa 9:13-19 / Salm 89 / Filèmon 9b-10.12-17 / Lluç 14:25-33. TORTOSA: Aniv. ord. episc. bisbe Mons. Xavier Salinas

ALTRES CELEBRACIONS: la Mare de Déu de la Fontcalda. Sants, Zacaries, profet.; Onesifor, mr.; Petroni, b.; Mansuet, b.mr.; Eleuteri, ab. Festa Major: a Alcoletge, Anglès, Artés, la Beguda Alta, les Borges Blanques, Castellfollit del Boix, Castellví de la Marca, Collbató, Figols d'Organyà, Gaià, Gandesa, Ger, Gombren, la Guàrdia de Noguera, Josa de Cadí, Lliçà d'Amunt, Montgat, Montmajor, Montmaneu, Mont-ral, Sabadell, Sant Andreu de la Barca, Sant Hipòlit de Voltregà, Sant Miquel de la Vall, Sant Pau de Segúries, Sant Quirze del Vallès, Sant Sadurní d'Anoia, Santa Coloma de Gramenet, Santa Eugènia de Berga, Santa Eulàlia de Riuprimer, Santa Perpètua de Mogoda, Sarrià de Dalt, Sentmenat, Tortosa, Vidreres i Vilagrassa.

7. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: 1 Corintis 5:1-8 / Salm 5 / Lluç 6:6-11 ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Evorci, Augustal i Pàmfil, bs.; Nemori, diaca i comp. mrs.; Clodoald, prev.; Santes, Regina, vg. mr.; i Judit, matr. bíblica.

Festa Major: a la Pobla de Massaluça.

8. Dimarts

El Naixement de la Mare de Déu (F) Blanc. Lectures: Miquees 5:1-4a (o bé Romans 8:28-30) / Salm 12 / Mateu 1:1-16.18-23

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Adrià, mr.; Sergi I, p.; Corbinià, b.; Néstor, mr.; Santa Adela, mja.

Festa Major: a Aldover, Benifallet, Berga, la Bisbal de Falset, les Bordes, les Borges del Camp, Bovera, Breda, Cadaqués, Caldes d'Estrac (Caldetes), Cambrils, Canet de Mar, Canillo, Capçanes, Castell d'Aro, Duro, l'Estany, Esterri d'Aneu, la Gleva, Guissona, Horta de Sant Joan, la Jonquera, Juncosa, Llerona, Llers, Llinars del Vallès, Menàrguens, Montblanc, Montoliu de Lleida, Mont-roig del Camp, la Morera de Montsant, Pont de Molins, el Pont de Suert, Pratdip, Puigcerdà, la Quar, Ribera de Cardós, Salou, Sanahuja, Sant Adrià del Besòs, Sant Carles de la Ràpita, Sant Celoni, Santa Maria de Besora, Santa Maria de Martorelles, Santa Maria de Montcada, Seròs, Solsona, Sunyer, Tagamanent, Tordera (la Segarra), la Torre de Fontaubella, Tremp, València d'Aneu, Viella, Viladecans, Viladrau i Vilanova de Segrià.

9. Dimecres

Sant Pere Claver (MO) Blanc. Lectures: 1 Corintis 7:25-31 / Salm 44 / Lluç 6:20-26. SOLSONA ciutat: la Mare de Déu del Claustre (S) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: la Mare de Déu de Covadonga. Sants, Gorgoni, mr.; Rufi, Rufinià i Estrató, mrs.; Santa Maria de la Cabeça.

Festa Major: a Solivella i Verdú.

10. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: 1 Corintis 8:1b-7.11-13 / Salm 138 / Lluç 6:27-38. TORTOSA: Beat Jacint Orfanell, mr. (MLI) Vermell. BARCELONA: Beats Domènec Castellet i Lluís Eixarc, mrs. (MLI) Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Nicolau de Tolentino, b.; Teodard, b. mr.; Santes, Pulquèria, vg.; Càndida, la menor.

11. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: 1 Corintis 9:16-19.22b-27 / Salm 83 / Lluç 6:39-42. TARRAGONA: Beat Bonaventura Gran (MO) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Protus i Jacint, germans, mrs.; Pafnuci, Pacient i Emilià, bs.; Vicenç, ab.; Santa Teodora Alexandrina, pent.

Festa Major: a Castellar del Vallès i Saus. Diada Nacional de Catalunya.

12. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: 1 Corintis 10:14-22 / Salm 115 / Lluç 6:43-49 ALTRES CELEBRACIONS: El Dolç Nom de Maria. La Mare de Déu de Lluç. Sants, Leonci, Selesi, Teodul i Tacià, mrs.; Guiu, cfr.; Beat Miró, mjo.

Festa Major: a Bellcaire d'Urgell, Colomers, les Piles, Tèrmens i Vilanova de Meià.

Lectures bíbliques

Diumenge XXIII durant
l'any

Cicle C

Lectura primera Sa 9:13-18

Qui pot descobrir la voluntat del Senyor?

Lectura del llibre de la Saviesa

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afegim les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, ¿qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salm responsorial

89:3-4, 5-6, 12-13, 14 i 17 (R.: 1)

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam.» Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat. com el relleu d'un guàrdia de nit.

R. Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

Quan preneu els homes, són com un somni en fer-se dia, són com l'herba que s'espiga: ha tret florida al matí, al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. Calmeu-vos, Senyor, ¿què espereu? Sigueu pacient amb els vostres [servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida. Que l'amabilitat del Senyor reposi damunt els seus servents. Doneu encert a l'obra de les vostres [mans. R.

Lectura segona Flm 9b-10, 12-17

Rep-lo, no com un esclau, sinó com un germà estimat

Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist, i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat, perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament, com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

Al-leluia Salm 118:135

Deixeu-me veure la claror de la vostra mirada, feu que el vostre servent aprengui els decrets

Evangeli Lc 14:25-33

Ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent; ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.

»Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. No us asseureu primer a calcular-ne les despeses, per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar". Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

«Aquell qui vetlla»

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

El dia 3 de setembre l'Església celebra la memòria de sant Gregori el Gran, papa. Fou aquest dia de l'any 590 que sant Gregori rebé l'ordenació episcopal com a bisbe de Roma. La seva mort fou el dia 12 de març del 604, aquesta era la data en la qual era celebrat fins a la reforma litúrgica.

Sant Gregori el Gran és una de les grans figures de l'Església de tots els temps. El seu mateix nom —Gregori significa «aquell qui vetlla»— sembla un presagi d'una vida dedicada a vetllar pels altres, malgrat el gran desig de viure en el recés i la contemplació. La síntesi de la seva actitud espiritual que ell mateix ens fa en una de les seves homilies, i que llegim cada any en la segona lectura del dia 3 de setembre, és prou eloqüent en

aquest sentit. Si, a més, tenim en compte que la salut de Gregori fou sempre molt escassa, admirarem encara més la fermesa d'esperit d'un home que no deixava d'ésser absolutament fidel a la missió eclesial que el Crist li encomanava.

La confessió d'un pastor

En el text citat, sant Gregori s'aplica les paraules del profeta al «sentinella» —aquell qui vetlla— i fa notar que el sentinella ha d'estar en un lloc elevat per poder veure des de lluny qualsevol que s'acosti. «Aquestes paraules resulten molt dures per a mi; amb elles m'ataco a mi mateix, perquè ni les meves paraules ni la meva conducta estan a l'altura de la meva missió.» I continua explicant la quantitat de coses

externes per les quals ha de vetllar, i que li fan difícil trobar temps per a la pregària i la contemplació.

La reflexió de sant Gregori podria ser perfectament la de molts pastors de l'Església. És cert que no tots els pastors han tingut, com és el cas de Gregori, una vocació inicial contemplativa. Però l'experiència d'una vida que fàcilment queda abocada vers l'exterior, sotmesa a múltiples intervencions no programades, és ben comuna a tots els pastors de l'Església.

Una resposta coherent

«Què sóc jo, o quina classe de sentinella sóc, que no estic situat, per les meves obres, dalt de la muntanya, sinó prostrat a la plana de la meva debilitat? Però el Creador i Redemptor del llinat-

ge humà és prou poderós per donar-me a mi, indigne, la necessària altura de vida i eficàcia de paraula, puix per amor seu, quan parlo d'ell, ni a mi mateix em perdono.»

La resposta que sant Gregori es dona a si mateix després de la confessió de les seves dificultats és, de manera nuclear, el missatge que trobem descrit amplament en un dels seus llibres més coneguts i llegits: *La Regla Pastoral* (vegeu col·lecció *Clàssics del Cristianisme*, núm. 21). Aquell qui vetlla, en l'Església, convé que sigui ben conscient que està realitzant una missió que no s'esgota amb criteris i força humanes només. La representació iconogràfica típica de sant Gregori el presenta amb un colom vora l'orella per significar la inspiració de l'Esperit Sant.

La Bíblia a l'abast

La pastoral de les arrels

(Flm 9b-10. 12-17)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

La perícopa

El P. Benoit deia que la carta a Filèmon és una de les obres mestres de la literatura universal. Avui proclamarem aquesta perícopa i podrem adonar-nos com la Paraula de Déu se situa en les mateixes arrels de la consciència humana i sacseja tota la humanitat. En la carta a Filèmon hi ha una barreja de fermesa en la fe, de delicadesa en el tracte amb les persones, de respecte a les institucions socials vigents i als drets i deures que originen, sense que es perdi ni un moment la força original dels principis cristians que, no sols il·luminen la vida quotidiana, sinó que porten tota l'energia renovadora i salvadora de la humanitat. Sant Pau s'hi mou amb una gran soltesa no absent d'un punt de picardia i sobretot partint constantment de les possibilitats que la realitat present li ofereix, que ell sap tractar amb paciència i amb amor i amb una gran dosi de saber pastoral. Val la pena que, a més dels fragments que el leccionari litúrgic ha seleccionat en la perícopa, en privat llegim íntegrament aquest escrit, que és el

més curt—sols té vint-i-cinc versicles—de tot el corpus paulí.

L'ocasió històrica

Filèmon, jove hisendat de Colossos, en la casa del qual s'hi reunia una *església domèstica* (v. 2b), ha estat greument perjudicat pel seu esclau Onèsim (v. 18), que ha acabat fugint (v. 15) de casa del seu amo i, havent fet cap a Roma, refugi d'escàpols i delinqüents, s'ha topat amb l'Apòstol en el seu arrest domiciliari. Sant Pau ha aprofitat l'avinentsa i ha instruït en l'evangeli l'esclau fugitiu i l'ha batejat. Ara, l'Apòstol es troba amb un problema difícil de solucionar. D'altra banda, el de la fe, Filèmon i Onèsim són germans en Crist. Socialment, però, són amo i esclau, i encara en conflicte legal agreujat pel mal comportament d'Onèsim. Com a responsable de l'Església de Colossos, sant Pau podia imposar la solució cristiana del conflicte —«encara que tindria en el Crist tota la llibertat de manar-te tot el que has de fer» (v. 8)—, però de fet renuncia al seu dret i recorre a l'amic (v. 14) perquè faci el que cregui que ha de fer per conven-

ciment de fe i de bon grat: «prefereixo demanar-t'ho en nom de l'amor» (v. 9a). Per això li escriu confiant en la seva docilitat, segur que l'amic farà encara més que el que li demana (v. 12).

La potencialitat de les arrels cristianes

Davant del paorós problema social de l'esclavitud i d'acord amb la nostra sensibilitat moderna, a nosaltres ens hauria agradat que sant Pau aprofités l'ocasió que li oferia el fet d'Onèsim per condemnar rodament la injustícia de l'esclavitud. Hauríem collit aquest text com una fruita madura de la gran collita de la justícia social humana. Però sant Pau no ho fa. En lloc de menar els seus cristians a abastar una fruita verda, que acabaria esmussant-los les dents, els fa prestar atenció a la gran potencialitat d'energia renovadora —de conversió— que contenen les arrels cristianes. «Crist ens ha alliberat perquè siguem lliures», afirmarà a Gàlates 5:1 i al v. 13 del mateix capítol proclamarà: «Vosaltres, germans, heu estat cridats a la llibertat.» Però en realitat el cos de Crist, que és

l'Església, no admet barreres socials, sinó que les fa caure totes per terra per integrar tothom en la gran comunió de l'aplec dels sants. «Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit» (1Co 12:13). És en el baptisme on hi ha amagada una gran càrrega de justícia social que ha de portar el cristià a donar els fruits adients en el temps oportú. Tot l'escrit dirigit a Filèmon és un delicat al·legat a favor de la interiorització del fet cristià. Com pot ser possible que Filèmon no hagi entès que el qui ha estat batejat en Jesucrist no pot reconèixer cap més amo que Jesús (1Co 7:20-24)? Cap home no pot *posseir* un altre home. Perquè en Crist tots som germans. Ell ha pagat el preu més alt i més sagrat per l'alliberament de tots. La saba que assaona el fruit puja de l'arrel. I l'arrel és Crist i la seva salvació. Cal estar, doncs, constantment atents i deixar-nos endur per la potencialitat continguda en l'arrel cristiana per tal de transformar el món concret en el qual vivim, d'acord amb les exigències de l'evangeli.

Redescobrir la joventut

■ Les Germanes Josefines de la Caritat tenen cura de la gent gran que no té ningú al seu costat

Molta gent gran viu preocupada per la vellesa. La por de quedar-se sol, de no ser estimat i de ser considerat com una càrrega per a la família, fa que la preocupació augmenti a mesura que passa el temps. Des de fa dos anys i gràcies a l'ajuda d'un grup de voluntaris que col·laboren amb elles, les Germanes Josefines de la Caritat duen a terme una tasca solidària: tenir cura de la gent gran que no té ningú al seu costat i que necessita atenció constant. Les germanes intenten que els ancians es trobin ben ateses per elles.

La Fundadora de les Germanes Josefines de la Caritat, deia sempre que els malalts i els avis són germans nostres i porten també la sang de Nostre Senyor Jesucrist. Per això, «en el malalt i en l'avi, nosaltres hi veiem el rostre de Jesucrist», destaca Josep Armengol, coordinador del grup de voluntaris de les germanes.

La història de la congregació comença quan neix l'institut de les Germanes Josefines que va ser fundat per la Mare Caterina, filla de Prats de Lluçanès. Això va passar fa uns 115 anys. Fa tot just dotze anys, va sorgir l'anomenada família josefina, fundada pel jesuïta, Joan Cabernet. «Per entendre'ns, la família josefina és la branca segleger de les Germanes de la Caritat», apunta Josep Armengol. «Fa un parell d'anys va néixer la idea i el compromís d'organitzar aquesta tasca solidària amb els ancians i malalts, juntament amb l'ajuda de tots els voluntaris i voluntàries que volguessin col·laborar amb nosaltres», afegeix el coordinador.

Passejar, escoltar, fer companyia...

El grup de voluntaris de les Germanes Josefines de la Caritat es dedica a

atendre les persones de la tercera edat que ja no poden valdre's per si mateixes i necessiten algú al seu costat que les ajudi. El coordinador del grup, Josep Armengol explica que per dur a terme aquesta tasca, «les germanes disposen de residències pròpies per atendre directament aquests ancians». Allà —afegeix Josep Armengol—, «els fan companyia, els donen el menjar, hi parlen, els renten, els acompanyen al metge, els escolten o els treuen a passejar. En definitiva, els intenten fer feliços i passar una bona estona amb ells». «Hem de pensar que hi ha molta gent gran de més de 65 i 70 anys que no té ningú al seu costat, ni parents, ni amics..., i llavors, les germanes miren de suplir aquestes mancances personals amb afecte i comprensió», reconeix el coordinador del grup.

La seu central de l'associació és a

Vic. En una de les moltes delegacions que tenen les germanes a Catalunya, en la de Prats de Lluçanès treballen uns deu joves voluntaris d'entre 13 i 20 anys. «Es molt difícil de calcular quants voluntaris hi ha estesos arreu del món col·laborant amb les Germanes Josefines de la Caritat», reconeix Josep Armengol. El fet és que els voluntaris ho fan amb molta il·lusió. Josep Armengol, comenta que li «agrada veure com encara hi ha persones al món que tenen aquesta entrega i aquestes ganes d'ajudar i fer les coses per als qui més ho necessiten». Armengol afegeix que «és molt macó veure com la gent s'engresca i participa activament en la seva feina».

D'altra banda, cal dir que segons apunta també el coordinador del projecte, molts d'aquests voluntaris no només col·laboren amb l'associació per

motius altruistes o solidaris sinó que molts d'ells ho fan moguts per les conviccions religioses que els dona la fe.

Les Germanes Josefines de la Caritat disposen també d'altres centres d'atenció per a la gent gran fora de Catalunya, com, per exemple, a Burgos, Sevilla, Colòmbia o Mèxic, on duen a terme la seva tasca d'ajuda a ancians que necessiten els seus serveis.

Francesc Domènech

**GERMANES JOSEFINES
DE LA CARITAT
RESIDÈNCIA NOSTRA
SENYORA DE LOURDES
C/ MARE CATERINA S/N
08513 PRATS DE LLUÇANÈS**

Les Germanes Josefines de la Caritat tenen cura de la gent gran.

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

incavol

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

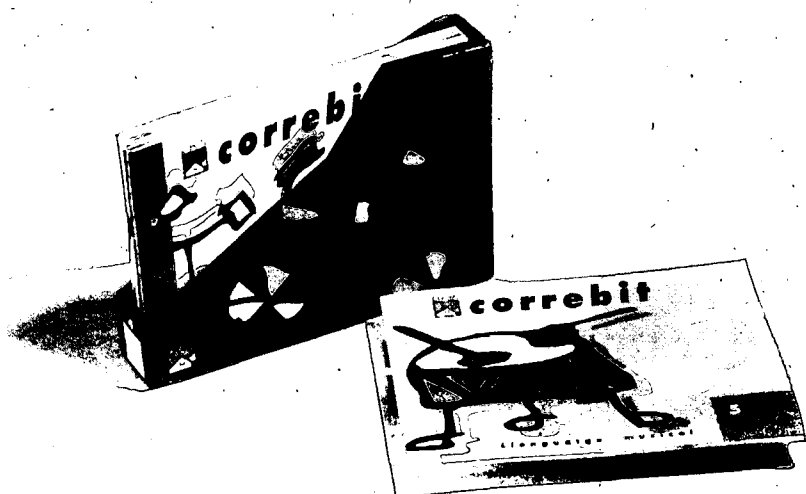
Casals

Edita des de 1870

Compromís amb l'Educació

Educació Infantil

Educació Primària

ESO

Batxillerat

Un projecte de qualitat
Un plantejament realista
Una presentació atractiva

BUTLLETA DE SOL·LICITUD D'INFORMACIÓ

Desitjo rebre informació de: ☐ Educació Infantil ☐ Educació Primària ☐ ESO ☐ Batxillerat

Nom i cognoms: _____

Telèfon: _____

Adreça: _____

Població: _____

Codi postal: _____

Editorial Casals

C. Casp, 79 • 08013 Barcelona • Tel.: 93 232 37 13 • Fax: 93 265 68 95 • <http://www.editorialcasals.com> • E-mail: casals@editorialcasals.com

societat

En defensa dels drets dels ciutadans

■ Es posa en funcionament l'Oficina per a la No-Discriminació

BARCELONA.— La Ciutat Comtal ha posat en marxa recentment l'Oficina per a la No-Discriminació (OND), un servei que s'ha creat amb la voluntat d'orientar els ciutadans i les ciutadanes en defensa dels seus drets. L'oficina és una iniciativa de la regidoria de Drets Civils i està situada al mateix local on hi ha el Servei Municipal Interreligió.

L'oficina té la missió d'informar, formar i sensibilitzar de tot allò que faci referència als drets i a la igualtat i exercirà la funció conciliadora davant de les queixes per discriminació. A més, ofereix assessorament a les persones en general i posa especial atenció en els col·lectius discriminats per raó de sexe i orientació sexual, pertinença cultural (immigrants i minories culturals), salut física i mental (disminuïts, malalts crònics i addiccions) i edat (infància i gent gran) de Barcelona.

Aquest nou servei desviarà els casos cap a les entitats que ja existeixen a la ciutat en defensa dels drets civils i resoldrà consultes referents a la possible conculcació de drets humans. El despatx actuarà de mitjancer entre les persones o entitats que creguin que han estat objecte

El servei actuarà en situacions de discriminació.

de discriminació i els particulars, empreses o institucions. L'OND actuarà d'acord amb els continguts reflectits a la queixa per discriminació, un document on s'especificaran les dades del demandant i del demandat i s'hi exposarà el tipus de discriminació, ja sigui per raça, sexe, orientació sexual, discapacitació, religió, malaltia, etc. En el document cal descriure què ha passat, quines persones hi estan implicades i per què es creu que hi ha

hagut un tracte discriminatori. La declaració serà per a ús exclusiu de l'Oficina per a la No-Discriminació.

Està previst crear un Consell assessor de l'OND amb l'objectiu de fer un seguiment global dels casos atesos. El Consell el formaran representants de l'Ajuntament i de les entitats més significatives relacionades amb la defensa dels drets civils. També es proporcionarà atenció jurídica a les persones que vulguin presentar les denúncies per via judicial.

L'equip de treball està format per quatre informadors, un llicenciat en dret, una persona que exerceix de conciliador, un administratiu i un responsable. S'està treballant per oferir una web a Internet, una atenció telefònica adaptada als sords i un apartat de correus on fer arribar queixes i/o suggeriments (apartat de correus 803 - 08080 Barcelona). La seu de l'oficina és: c/ Sant Francesc, 42 - Barcelona. L'horari és de 9 del matí a 8 del vespre.

Miriam Díez i Bosch

El 50% del turisme de la Terra Alta és català

GANDESA.— En el marc de les actuacions del programa de desenvolupament rural Leader-II, el Consell Comarcal de la Terra Alta ha editat un petit estudi titulat *Anàlisi de l'ocupació turística a la Terra Alta (1996-1997)*. Aquest treball, coordinat per les oficines de turisme de Gandesa i Horta de Sant Joan, es basa en els resultats d'una enquesta realitzada als establiments turístics de la comarca, i s'ha fixat l'objectiu d'analitzar la situació actual del sector per orientar les futures actuacions de desenvolupament turístic.

L'estudi indica que, pel que fa a la procedència del turisme, els visitants de les províncies de Tarragona i Barcelona representen el 30% del total. De la resta de Catalunya van arribar el 20% de les visites, mentre que de la resta de l'Estat espanyol es va rebre un 10% de turisme, a banda del 4% del total que van representar els visitants aragonesos. Per segments de població, les famílies (40%) van ser els principals clients turístics de la comarca, seguides de les persones de més de 25 anys (25%) i del col·lectiu de la tercera edat (15%). (C.C.)

Respostes innovadores al problema de l'atur

Acció Solidària contra l'Atur convoca la segona edició del premi Josep M. Piñol a la millor iniciativa de lluita contra l'atur en funcionament. A més, la iniciativa haurà de tenir un projecte d'expansió, consolidació o millora de les seves activitats, que serveixi d'estímul a la posada en pràctica de respostes innovadores i creatives al greu problema de l'atur. Les iniciatives han de ser presentades per entitats amb personalitat jurídica pròpia. El premi està dotat amb un milió de pessetes, que s'han de destinar a costejar el projecte o la iniciativa premiada. El termini de presentació finalitzarà el 30 d'octubre. Per a més informació, podeu adreçar-vos a Acció Solidària contra l'Atur, c/ Riera de Sant Miquel, 1 bis, 3r 2a - 08006 Barcelona, tel. 932 174 108 i 932 174 174, fax 932 176 474. (C.C.)

Caixa Penedès apropa l'Orfeó Català arreu de Catalunya

L'Orfeó Català durant la seva visita realitzada a les instal·lacions del Nou Edifici de Serveis Centrals de Caixa Penedès a Vilafranca del Penedès.

Caixa Penedès patrocina la Temporada de Concerts del Cor de l'Orfeó Català. Aquest patrocini, del qual el propassat mes de juliol se celebrà el primer aniversari, és un orgull per a l'entitat d'estalvis, per tal com l'Orfeó Català és una institució capdavantera de la nostra societat civil.

La primera temporada de concerts en què l'Orfeó Català comptà amb el patrocini de Caixa Penedès conclouia a finals de maig amb el «Concert Fundació Caixa Penedès» en el marc emblemàtic del Palau de la Música Catalana. Pel que fa a la temporada passada, el cor de l'Orfeó Català no hauria pogut tenir un inici més brillant ni solemne ja que va participar en la cerimònia d'enllaç entre la Infanta Cristina i l'esportista Iñaki

Urdangarín, actuals Ducs de Palma.

El patrocini de Caixa Penedès a l'Orfeó Català demostra la voluntat de l'entitat financera d'incidir, mitjançant aquest tipus de col·laboracions, en la societat civil catalana tot mantenint el ferm propòsit de Caixa Penedès d'ampliar i reafirmar la seva presència en tot el Principat.

Una mostra d'aquesta determinació d'arrelar-se a tot Catalunya és el nombre d'oficines amb què finalitzà el passat exercici, 417, nombre que ja ha estat superat en el que duem d'anys amb més de 420 sucursals. D'entre les oficines que s'han obert durant aquests primers set mesos de 1998, en destaquem la ubicada a la localitat de Vinaròs (Baix Maestrà), província de Castelló.

cultura

Curs universitari sobre la qualitat de vida dels infants

■ Organitzat per la Universitat de Girona

GIRONA.— *Curs intensiu sobre els drets dels infants i la seva qualitat de vida.* Sota aquest títol tan explícit, diferents investigadors sobre els drets de la infància es reuniran a Girona del 14 al 18 de setembre per reflexionar sobre el paper de la infància en el nou context europeu. El curs forma part de l'oferta de formació contínua de la Universitat de Girona (UdG).

Professionals i voluntaris que treballen amb infants i adolescents tenen un curs adient a les seves necessitats. Per segon any s'organitzarà aquest seminari que està promogut per l'Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida i pel Departament de Psicologia de la UdG, juntament amb la Xarxa Catalana Interdisciplinària d'Investigadors sobre els Drets dels Infants i la seva Qualitat de Vida (XCII). En el curs hi participarà Eugene Verhellen, director del Centre dels Drets de la Infància de la Universitat de Gant

Un curs adreçat als professionals i voluntaris que treballen amb infants i adolescents.

(Bèlgica). Verhellen presentarà la ponència *Els drets dels infants en el context europeu*.

Per la seva banda, Jordi Cots, adjunt per a la infància del Síndic de Greuges, també hi participarà com a ponent. L'any passat van ser una cinquantena de parti-

cipants i enguany s'espera que els estudiants gironins que s'hi inscrivin puguin participar en un intercanvi europeu.

Miriam Díez i Bosch

Promoure els vins i caves de la Conca de Barberà

MONTBLANC.— Amb el títol *Cellers modernistes*, l'Associació d'Embotelladors de Vins i Caves de la Conca de Barberà ha editat un fullet turístic que pretén donar a conèixer tant els vins i caves de la comarca com els cellers on s'elaboren. En la confecció d'aquesta publicació, que ha estat redactada en català, castellà i anglès, hi ha col·laborat activament el Consell Comarcal i el Consell Regulador de la Denominació d'Origen Conca de Barberà.

Es presenten vuit petites rutes que poden tenir com a punt de sortida i arribada els cellers i inviten el visitant a conèixer els municipis dels voltants, per la qual cosa enllacen la ruta dels cellers amb altres rutes turístiques de la comarca, com la medieval o la de les muntanyes de Prades. L'explicació de la ruta va acompanyada d'un petit mapa, on es localitzen els atractius turístics i també d'una breu explicació de cada elaborador. (C.C.)

Exposició sobre els deu anys del Consell Comarcal

LA SEU D'URGELL.— El director general d'Administració Local, Joan Raventós i Pujadó, i el president del Consell Comarcal, Pere Grau i Buldú, van inaugurar recentment una exposició gràfica amb motiu dels deu anys d'existència de l'ens comarcal.

Aquesta és una exposició explicativa de totes les obres i serveis que ofereix l'ens i de totes les activitats que s'han dut a terme al llarg d'aquest període de temps. A més, també s'han fet tríptics i cartells per donar a conèixer a tota la població de l'Alt Urgell els serveis que s'hi ofereixen: tècnics, de medi ambient, de seguretat viària, de protecció civil, de promoció industrial, econòmica i laboral, de joventut, d'assistència social, d'ensenyament, de català, de telecomunicacions, de consum i turisme, de cultura i esports, i el museu i l'arxiu comarcal. Aquesta exposició es clourà el desembre d'aquest any. (C.C.)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Sant Ambròs

Itàlia va commemorar el 1997 el setzè centenari de la mort de sant Ambròs. En el segell hi veiem escenes de la seva vida. Va néixer a Trèvers (~339) en el si d'una família d'alts funcionaris. En morir el seu pare, la seva mare es va instal·lar a Roma amb els seus fills. Va tenir una infància cristiana i va estudiar dret. Malgrat que era un simple catecumen, Ambròs va ser elegit pels electors com a futur bisbe de Milà. La seva consagració es va celebrar el 7 de desembre de l'any 374. La seva obra literària és considerable, tot i que se n'han perdut molts originals. Sant Ambròs va morir a la vigília pasqual del 4 al 5 d'abril de l'any 397.

La recepta de la Tieta Montserrat

Saltajat vegetal

Ingredients:

1/2 kg de xampinyons
8 o 10 cebes petites
1 pebrot vermell gros
150 g de mongetes tendres
mantega
sal
pebre
una llimona

LA PERLA DEL VALLÈS especialitats alimentàries.

La qualitat al millor preu

Llegums - Fruits secs - Olis - Arrossos - Fruita confitada - Conserves - Espècies - Herbes aromàtiques - Farines - Sèmols - Pasta - Vins - Caves - Licors - Vinagres - Mels - Melmelades - Confitura - Productes amb denominació d'origen - Productes ecològics i de Comerç just.

* * *

Venda a l'engròs i al detall

c/ Goya, 6 - Granollers - Tel. 938 796 335 - Fax 938 790 160

Premis per a les arts escèniques

BARCELONA.— L'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona convoca els Premis de l'Institut del Teatre 1998. Enguany s'ha convocat el Premi Ignasi Iglésias per a textos teatrals (anual i dotat amb un milió i mig de pessetes); el Josep M. de Sagarra per a traduccions al català de textos clàssics (anual i dotat amb un milió de pessetes); l'Aureli Capmany per a obres d'assaig i investigació sobre dansa catalana (trianual i dotat amb un milió de pessetes); i per acabar, el Ricard Moragas per a coreografies de dansa (anual i dotat amb un milió de pessetes).

A banda d'aquests quatre premis, l'Institut convoca cada any dos Premis d'Honor, un destinat a reconèixer la trajectòria professional d'una personalitat de l'àmbit català (aquest any en l'especialitat d'art dramàtic) i l'altre d'una personalitat de l'àmbit no català (aquest any en l'especialitat de dansa i coreografia).

Els concursants que optin als premis Ignasi Iglésias, Josep M. de Sagarra i Aureli Capmany podran presentar les seves creacions fins al 16 d'octubre de 1998. Els que optin al premi Ricard Moragas tindran temps fins al 13 de novembre de 1998. Caldrà lliurar-los al Centre d'Investigació, Documentació i Difusió de l'Institut del Teatre, al número 177 del carrer Almogàvers de Barcelona (tel. 933 099 158), de 9 a 14 h. El jurat farà públic el seu veredict en el transcurs de l'acte de lliurament dels premis, que tindrà lloc la darrera setmana del mes de gener de l'any que ve. En continuarem informant. (C.C.)

Catòlics, baptistes i pentecostals, a ritme de «gospel»

Els Roots Gospel Voices of Mississippi van visitar Catalunya i, més concretament, de les deu sessions tres van tenir per escenari la diòcesi de Solsona: a Navàs, a la catedral de Solsona, i a l'església de Sant Francesc de Berga. L'originalitat del grup rau en el fet que està format per membres de tres religions cristianes diferents: catòlics, baptistes i pentecostals. No es pot oblidar que la música *gospel* (especialment la tradicional, que és la que majoritàriament canta aquest grup) és la que feien servir els esclaus negres americans per comunicar-se entre ells i comunicar-se amb Déu. D'altra banda, les cançons que interpreta aquest grup poden tenir un missatge ecumènic, atesa la composició heterogènia dels seus membres i el seu exemple d'unitat de sentiments: «No hi hauria d'haver discrepàncies per ser de religions diferents si tots sentíssim i escoltéssim la veu de Jesús», diuen els Roots Gospel Voices of Mississippi.

Lluís Badia i Torras

Forma de preparació:

Bulliu les cebes i les mongetes verdes per separat. Rostiu el pebrot, peleu-lo i talleu-lo a trossets petits. Netegeu els xampinyons i ruixeu-los amb el suc de la llimona.

Poseu en una paella grossa 75 o 100 g de mantega i quan s'hagi fos afegiu els xampinyons. Tapeu la paella i coeu-los uns 5 minuts.

Quan els xampinyons s'hagin begut l'aigua afegiu les cebes i deixeu-les fins que es tornin rosses. Tot seguit afegiu les mongetes i el pebrot.

Salpebreu a gust i saltageu-ho uns 5 minuts més. Aleshores ja estarà a punt per servir.

Certamen literari per als més grans

L'Associació Coordinadora per a l'Ancianitat (ACA) convoca tots els escriptors de més de seixanta-cinc anys a participar als XXI Jocs Florals de la Tardor. Tots els treballs han de ser originals, inèdits i escrits en català. Els premis seran els següents: *Flor Natural*, al millor poema que canti l'amor; *Englantina*, al millor poema enaltidor de la pàtria; *Viola*, al millor poema de tema religiós o que enalteixi els valors espirituals i humans; *Premi Especial ACA*, al millor poema de tema lliure, i *Premi Banc Sabadell de Poesia Breu*, al millor poema breu de tema lliure. Les obres s'han de trametre fins al 12 d'octubre. Per a més informació: ACA, Gran Via, 631, 2n 1a - 08010 Barcelona, tel. 933 186 595. (C.C.)

Retrats sobre el món de la naturalesa

El Patronat de Sant Galderic ha convocat els V Concurs Fotogràfic Trofeu Sant Galderic, el patró dels pagesos catalans. Aquest certamen està obert a tothom. El tema de les fotografies ha de ser la naturalesa, l'agricultura, el Pirineu i el món pagès i camperol. Cada concursant podrà presentar fins a tres fotografies en blanc i negre o en color. El format de la imatge ha de ser, com a mínim, de 13 cm per 18 cm. El termini de presentació de treballs és el 30 de setembre. Hi haurà quatre premis i sis mencions especials. Per a més informació: Patronat de Sant Galderic, apartat de correus 19100 - 08080 Barcelona, tel. i fax 933 521 275. (C.C.)

Titelles d'avantguarda

■ La companyia L'Estaquirot Teatre celebra el seu 25è aniversari

Fa 25 anys un grup de mestres de Vilanova i la Geltrú va decidir abandonar les aules per dedicar-se en cos i ànima als espectacles de titelles. L'Estaquirot Teatre celebra enguany 25 anys d'actuacions per tota la geografia catalana, 25 anys d'una filosofia de vida que ha connectat

amb menuts i grans. Referir-se al Berto, la Núria i l'Olga és parlar de més de 4.600 actuacions, 34 espectacles i un procés de constant innovació. La vocació d'aquesta companyia els ha conduït a obtenir el Premi Rialles de producció i projecte amb l'obra «Guerra i Pau» i el Premi Rialles de

projecte-taller amb el darrer dels seus espectacles, «La Màquina del Temps». Qui sap si amb el temps, aquests artistes i artesans, aconseguiran muntar la primera escola de titelles de Vilanova i la Geltrú

Jordi Vila

Titelles per a tothom

L'actor també és protagonista a l'espectacle «Tse-tse».

més el titella de guant i, de fet, el titella és qualsevol objecte al qual donem vida. Fins i tot els gegants de la festa major són titelles.»

Segons el que vulgui expressar, L'Estaquirot Teatre utilitza una tècnica o una altra: des dels tradicionals titelles de fil i de guant, la tècnica dels *muppets* —coneguda per tothom pels personatges d'Epi i Blas— o la presència de l'actor a escena.

«Quan vàrem començar, tots els grups fèiem el mateix: titelles, contes i cançons. De mica, en mica, ens vàrem anar especialitzant. N'hi va haver que es van decantar cap a la màgia, d'altres cap a la música... Nosaltres ens hem especialitzat en els titelles en el món teatral.» Així s'explica en Berto alhora que afirma que encara hi ha una idea molt equivocada sobre què són els titelles. «Hi ha gent que es pensa que el titella és no-

Projecció internacional

L'any 1973 el moviment titellari català acompanyava les reivindicacions antifranquistes dels últims dies del dictador. En Berto recorda que «al carrer hi havia un sentiment de lluita». Es respiraven aires de renovació pedagògica. Ara, el 1998, a Catalunya existeixen unes quaranta companyies de titelles, gairebé la meitat de les quals són professionals. Massa oferta per a un mercat tant petit. Cal parlar, doncs, de la projecció europea d'algunes de les companyies de titelles catalanes que han hagut de guanyar-se la vida fora de les seves fronteres. Entre elles, L'Estaquirot, que ha descobert que a Europa el món del titella està molt més reconegut.

Els titelles estrambòtics al teatre d'objectes «Biòtic», 1990.

On és la màgia?

Diàleg entre titella i actor a «Tse-tse».

I és que els *estaquirot*s a l'hora de dissenyar un espectacle compten amb la col·laboració d'un escenògraf, un director, un especialista en vestuaris o un especialista en infraestructures teatrals. Per connectar amb el públic aquesta companyia ha hagut d'adaptar-se a la competència del llenguatge audiovisual de la televisió. «Si abans allò que era màgic era que tu t'amagaves i el titella es bellugava sol, ara als nens i nenes els agrada veure com ho estàs fent.»

La veritable màgia de L'Estaquirot Teatre, és que aconsegueix arribar al públic més petit i que, al mateix temps, és capaç d'impactar en el públic adult, com ho ha fet amb el teatre d'objectes científicocòmic gestual de «Biòtic». Els titelles de cartó deixen pas a l'escuma i als nous materials.

L'Estaquirot s'ha adaptat als nous temps amb uns espectacles teatrals molt ben dissenyats. «Al carrer es fan coses de cridar, molt de pressa. En canvi, en un teatre pots *enfo-car*, pots expressar més bé els sentiments», afirma en Berto.

Una filosofia de vida

L'Estaquirot Teatre està especialitzat en titella de sala fosca.

a molta i molta gent. Són 25 anys de titelles que poden cristal·litzar en una escola i un teatre si l'Ajuntament de Vilanova troba la fórmula per fer possible aquest somni. Felicitats, *estaquirot*s!

No tot són flors i violes en la vida d'un titellari. Tot un dia de viatge, de muntatge i desmuntatge per fer possible un espectacle en una població llunyana. Horaris estrambòtics i, de vegades, la incertesa de la feina... Una professió arriscada però apassionant alhora, com la qualifica en Berto. «L'avantatge respecte d'altres feines és que fem el que ens agrada i això no està pagat ni amb tots els diners del món.» Assajos, construccions... Imaginació al poder o un any i mig per enllestir al mil·límetre el seu nou espectacle «La Màquina del Temps». Tota una vida dedicada a l'art d'explicar històries amb titelles i de conèixer

El llibre de la setmana

Recrear-se a si mateix

Quan llegim una novel·la de l'americà Paul Auster hem d'estar preparats per a la sorpresa. I això, no tant per les seves extravagàncies, com passa en altres autors americans —pensem en Kurt Vonnegut o en Jerzy Kozinski— sinó perquè hi descobrim fragments d'una vida, la seva, que pensàvem que coneixíem molt bé a través de les seves obres anteriors, *Trilogia de Nova York*, *La invenció de la solitud*, *El Palau de la Lluna* o *La música de l'atzar*, entre d'altres.

Al marge del valor del seu anglès literari, que és excel·lent però que no podem percebre a través de les traduccions que ens arriben, Paul Auster és un autor que atrau per la humanitat que manifesta en la seva concepció de la vida, tot i que, pel que sembla, no l'ha tractat gaire bé. No obstant això, no és un home que cedeix a la temptació del descoratjament, malgrat que sempre la té al seu costat, assetjant-lo, i amb raó, per les circumstàncies en què viu.

Viure al dia és una narració en la qual, amb un desordre aparent, ens explica els seus primers passos en la vida i en la literatura. Un desordre que forma part d'una realitat que s'ha d'aferrar al *carpe diem* horacià, perquè no se sap mai com acabaran les coses, perquè mai no s'ha sospitat com comencen. Cal jugar i harmonitzar molts elements perquè el conjunt de la seva existència tingui alguns aspectes de coherència.

El cert és que, en aquesta narració dels seus inicis, no hi ha cap concessió a la frivolitat ni a la vanitat. Auster és un escriptor que ha comprès que havia de lluitar d'una manera humil, honesta i perseverant, des del moment en què va

Paul AUSTER,
A salto de mata.

Anagrama, Barcelona 1988, 405 pàg.

Viure al dia.

Edicions 62, Barcelona 1998, 415 pàg.

decidir el camí a seguir. En ell no hi ha ni un indici de l'estufament de molts dels nostres escriptors, que viuen d'autoproclamar-se els millors, esperant que algun crèdul s'ho cregui.

Auster, a més, es manifesta com un home que ha de viure en la generació dels diners, en el món on tan sols importa el dòlar, que l'oprimeix i el menysprea perquè és incapaç de sotmetre's a la seva llei. És un al·legat contra la seva societat metal·litzada?, és un crit d'impotència? En tot cas és una crítica valenta, i original, que de la seva mà té un gran valor.

A aquesta narració dels seus inicis n'ha afegit d'altres. Una d'elles és una peça teatral, escrita per ser portada a l'escenari o al cinema, una mena de joc de cartes relacionat amb el beisbol, i una novel·la de sèrie negra molt original.

L'estil de Paul Auster és nítid, i en el contingut de les seves obres sempre hi ha una visió molt encertada de la realitat en què viu. Val la pena llegir-lo.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Tornen les Jornades Internacionals Folklòriques

El dijous 4 de setembre, a Calella, se celebra la festa inaugural de les XXVI Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya, les JIF-Catalunya. Si és veritat que conèixer és estimar, la visita de grups de cant, dansa i música d'arreu del món representa la possibilitat de conèixer àmbits nous i la seva personalitat. És el llenguatge més directe malgrat que es parlin idiomes diferents.

Els festivals JIF-Catalunya, després de la seva presentació a Calella, recorreran un total de trenta poblacions catalanes, que presentaran aproximadament el mateix nombre d'actuacions.

Ens visitaran sis grups amb diversos folklores, entre ells de Bolívia, Moldàvia, Xile, etc.

Les poblacions on se celebrarà el festival durant el mes de setembre són: Matadepera, Sabadell i Calaf el dia 4; Sabadell, l'Hospitalet de Llobregat i Vilanova i la Geltrú el dia 5; Sabadell, les Borges del Camp, Sant Pere de Ribes i Llorenç del Penedès el dia 6; Santa Coloma de Gramenet, Calaf, Sant Carles de la Ràpita i Sabadell el dia 7; Sant Cugat del Vallès i Bellpuig el dia 9; Malgrat de Mar, Barcelona (Eixample i Torre Llobeta) i Sant Fruitós de Bages el dia 10; Manresa, Alforja, el Vendrell, Llançà i Capellades el dia 11; Sant Just Desvern, Calafell, Cornellà de Llobregat, la Llagosta i l'Arboç el dia 12.

La clausura i l'últim festival se celebrarà el dia 13 a Sant Andreu de Llavaneres.

Josep Ventura

932 175 607
932 377 663

COMPRAVENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA

VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

Llibres

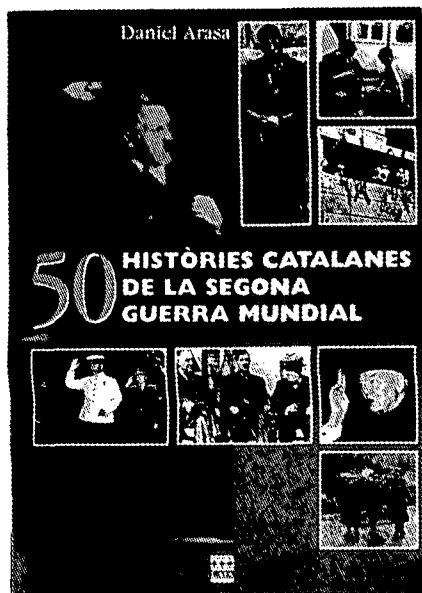
Catalans a la Segona Guerra Mundial

La Segona Guerra Mundial és la gran protagonista del nostre segle. Des de fa anys, el periodista i escriptor Daniel Arasa (Tortosa, 1944) ha anat recollint dades a través de diferents converses mantingudes amb catalans que van participar directament en el conflicte bèl·lic. L'autor «ha hagut d'esbrinar, a través no solament de confusions, sinó d'exageracions i escamotejos. Era, Daniel Arasa, l'home indicat per fer aquest treball. Molts anys d'exercici professional l'han acreditat com un periodista segur, meticulós i sense prejudicis. El fet d'haver treballat quasi sempre en una agència de notícies (Europa Press) garanteix encara més les condicions d'objectivitat de la seva ploma», escriu Carles Sentís en el pròleg del llibre.

Aquest llibre no pretén exposar tota la història dels catalans a la Segona Guerra Mundial, sinó mostrar situacions i accions de protagonistes en els escenaris més diversos de la guerra. En total, són cinquanta històries independents però amb el mateix teló de fons. S'hi expliquen fets i s'hi exposa la visió dels seus protagonistes, però el volum s'acosta força a l'ordre cronològic dels esdeveniments.

Cal assenyalar que aquesta ordenació no pot ser exacta, perquè moltes accions, fets i vivències són simultanis o tenen un desenvolupament molt ampli en el temps. No obstant això, s'ha procurat agrupar històries d'àmbits relacionats, com la dels catalans que estaven amb els britànics o els soviètics, a la França ocupada, a la Resistència, als camps d'extermini nazis, a l'Extrem Orient o a la Divisió Blava, malgrat tenir seqüències cronològiques diverses. (C.C.)

◀ Daniel Arasa, *50 Històries catalanes de la Segona Guerra Mundial*. Laia Libros, Barcelona 1998, 463 pàg.

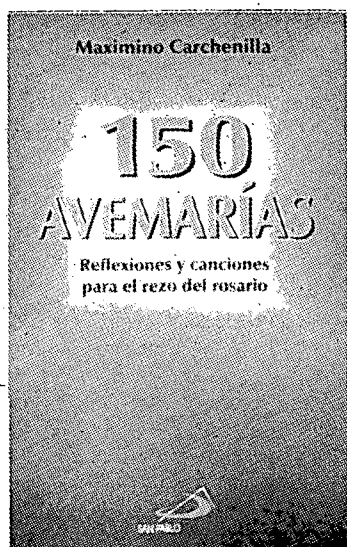

El rosari, vincle d'unió entre els creients

Aquesta obra vol ser una motivació més per al rés joïós i festiu del rosari en comunitat, un element de celebració per a tots els fills que es reuneixen per pregar i enaltir la seva Mare. La pràctica del rés del rosari en comunitat contribueix a aprofundir en el paper de Maria en la història de la salvació i de les nostres vides. I també a reforçar el vincle d'unió entre els creients. Aquest llibre pretén ajudar-nos a tots a entendre el rosari d'una manera més viva, alegre i participativa, a revitalitzar una tradició que es va iniciar com una mostra d'amor i que ha de perdurar amb amor.

Maximino Carchenilla, conegut compositor i escriptor de temes religiosos i dedicat de ple a l'ensenyament de la música, ha editat a San Pablo dues cassets: *Hablando con María* i *Ciento cincuenta avemarias*, que recullen les cançons que apareixen en aquest llibre. «Voldria compartir la meua fe —escriu l'autor a la introducció— amb altres persones de bona voluntat que caminen per la vida amb la mirada posada en Maria, la bona Mare, com a senda i meta per arribar a Déu. Que cada avemaria, cada paraula, cada nota ressoni en el nostre cor de fills, per oferir junts la millor de les lloances a la Mare.» (C.C.)

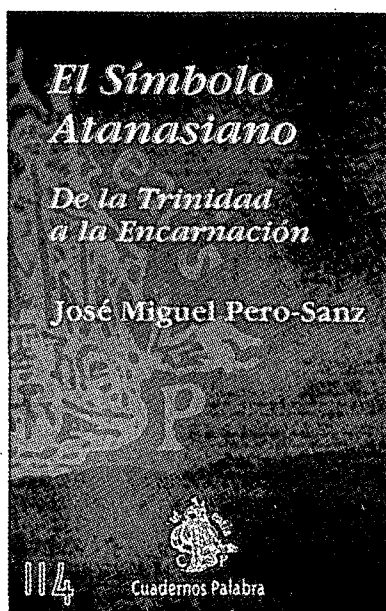
▶ Maximino Carchenilla, *150 avemarias. Reflexiones y canciones para el rezo del rosario*. Editorial San Pablo, Col·lecció Liturgia y Vida, Madrid 1998, 142 pàg.

Un símbol de la fe catòlica

El Símbol Atanasià —o *Quicumque*— constitueix una de les principals exposicions dogmàtiques de la fe catòlica i la més important pel que fa als dos misteris centrals de la fe revelada: la Trinitat i l'Encarnació. José Miguel Pero-Sanz ofereix un interessant comentari a aquest símbol de la fe, molt útil per meditar-ne el contingut. Considerat a l'Edat Mitjana a l'alçada del Credo del

Concili de Nicea, l'ús litúrgic del Símbol Atanasià ha arribat fins als nostres dies. Fins a la reforma de l'Ofici Diví de 1954 es recitava tots els diumenges després de l'Epifania i Pentecosta. Rebutjada pels estudiosos la paternitat de san Atanasi i també la del papa Anastasi I, s'ha atribuït la seva redacció a una sèrie de Pares de l'Església. Actualment és gairebé unànime l'opinió que el data entre l'any 430 i el 500. (C.C.)

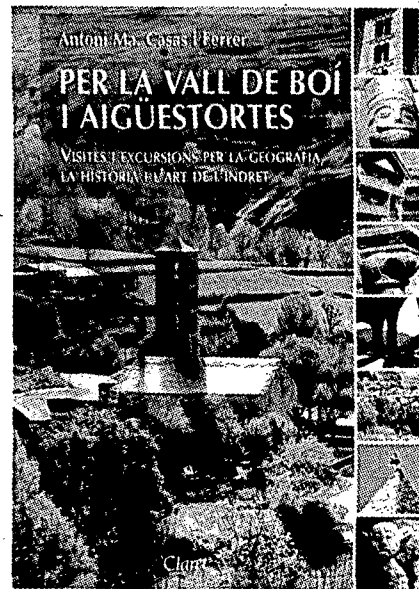

▶ José Miguel Pero-Sanz, *El Símbolo Atanasiano. De la Trinidad a la Encarnación*. Editorial Palabra, Col·lecció Cuadernos Palabra, Madrid 1998, 136 pàg.

L'encant natural de la vall de Boí

La vall de Boí està constituïda, en un sentit molt ampli, per tota la conca del riu Noguera de Tor. Quatre excursionistes del litoral mediterrani, durant una setmana del mes de juliol, han gaudit dels esplèndids paisatges i de les meravelloses obres arquitectòniques, escultòriques i pictòriques d'aquest lloc. Un d'ells ha escrit les visites i excursions, les impressions i vivències d'aquells dies. «El present llibre és la recopilació d'aquests apunts. Esperem que satisfaci el lector i tingui la mateixa bona acollida que han tingut altres llibres de muntanya publicats pel mateix autor. La seva lectura permetrà conèixer millor i admirar vivament la singularitat estètica de la vall de Boí», escriu en el pròleg Antoni M. Casas i Ferrer. (C.C.)

▶ Antoni M. Casas i Ferrer, *Per la vall de Boí i Aiguestortes. Visites i excursions per la geografia, la història i l'art de l'indret*. Editorial Claret, Barcelona 1998, 112 pàg.

**CASA
GAY**

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.
CADIRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

ROGER DE LLÚRIA, 12 i 14
Tel. 318 14 95 - 301 67 31- Fax 412 44 55

TELEVISIÓ

Diumenge 608.45 *Tiempo de creer*.

Programa religiós protestant setmanal.

09.00 *Pueblo de Dios* (repetició)

«El infierno de Payatas.» La immigració del camp cap a la gran ciutat ha originat a Manila un barri esgarriós: el barri de Payatas. Una munió humana de tres-centes mil persones assentades sobre el gran abòcador de la ciutat.

09.30 *Últimas preguntas*

«Pablo VI, a los veinte años de su muerte.» El 6 d'agost es van complir vint anys de la mort de Pau VI, el Papa del Concili. El seu exemple, la seva obra i les seves encíclics fan de Pau VI un Papa actual, vigent i estimat.

09.55 *Testimonio*

Meditació sobre un tema religiós catòlic.

10.00 *Santa Missa*

Amb la participació del Grup Clau de Sol de Vic (Osona, diòcesi de Vic), sota la direcció de Teresa Serra. (Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)

10.45 Esglésies de Catalunya

Dilluns 717.15 *Pueblo de Dios***Dimarts-Dimecres-Dijous**00.20 *Anno Domini*

* (L'horari varia en funció de la programació)

Cada dissabte09.20 *Signes dels Temps*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Ràdio Televisió Llinars**Cada divendres**21.00 *La veu de la parròquia* (dirigit i presentat per Jaume Abril).**Cada divendres**20.30 *Creure avui*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Cada dijous21.40 *Paraula i vida*

Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

Cada divendres13.40 *Paraula i vida* (repetició del programa emès dijous)**CTV (Centre Televisiu Vaticà)**

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Freqüència 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO

De dilluns a dissabte:—de 6.00 a 21.00 *Radiofórmula musical*:

Amb informació cada quart d'hora (general, d'església i solidaritat, de serveis, de cultura, esportiva...).

Comentari de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Cada dia:—d'1.05 a 6.00 *Selecció de música instrumental*—d'1.00 a 1.05 *Espurna d'Alba, Dietari de música i músics i comentari de l'Evangeli*.**Dilluns**21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (entrevista en profunditat)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)**Dimarts**21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (tertúlia)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)**Dimecres**21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (entrevista a un immigrant)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)**Dijous**21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Magazine d'estiu**Històries particulars* (vuit vacances originals)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)**Divendres**21.00-23.00 *La gran diferència* (selecció musical)23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (entrevista en profunditat a un personatge famós)00.00-1.00 *Conec una cançó* (musical)**Dissabte**21.00-22.00 *Des de Nashville* (música country)22.00-23.00 *Música retrobada* (música dels anys 20, 30, 40...)23.00-1.00 *Passió pel cant* (programa dedicat al cant, a l'òpera, als concerts corals...)**Diumenge**9.00-10.00 *Tot sardana* (audició de sardanes)18.45-20.00 *Eucaristia* (en directe des de la catedral de Barcelona)20.30-21.00 *Cafè Internacional* (música d'alta qualitat)21.00-23.00 *Secrets Públics* (Selecció musical a proposta dels oients)23.00-00.00 *L'excusa* (tertúlia intergeneracional)00.00-1.00 *De nou n'nou* (noves músiques)**Desconnexions de Ràdio Estel****De dilluns a divendres:**de 8.30 a 8.45 *Informatiu matí*de 14.00 a 14.15 *Informatiu tarda*de 9.00 a 13.00 *Informació local* cada hora**Dilluns**

Programació d'estiu

Dimecres

Programació d'estiu

Dijous21.30-22.00 *La taula de l'Evangeli***Dissabte**

Programació d'estiu

Diumenge08.30-9.00 *La taula de l'Evangeli*21.00-22.00 *Dret a la intimitat* (programa en preparació)

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida*: no hi ha programa fins al 13 de setembre (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h *Reflexió matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De diumenge a divendres, a les 15.00h *El espejo*. De dilluns a dijous, a les 15.30h *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.00h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h *Santoral*. Diumenges, a les 7.20h *Guia dominical*. 9.00h *Santa Misa*. 9.45h *Informativo diocesano*. 10.00h *Iglesia noticia*. 14.30h *Letra y música*. 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO ESPAÑA CATALUNYA (FM 94.9) - Dissabtes i diumenges, de 7.00 a 8.30h, *Los jóvenes hablan de Dios*: programa religiós que inclou el Sant Rosari, l'Evangeli comentat, testimonis, entrevistes i actualitat.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a l'historiador i jesuïta pare Josep M. Benítez i Riera, degà de la Facultat d'Història de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA RAMBLA CATALUNYA - Diumenge a les 8.10h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2)

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

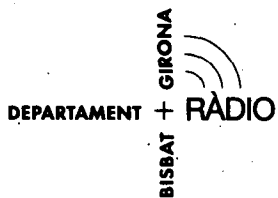
Ràdio Desvern RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *Notícies i El significat de l'Evangeli*. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 14.10h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) divendres 13.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (106.0 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 18.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet**. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 8.55h. **Ràdio Calella** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 8.45h. També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84 Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les**

Planes (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO PUIG-REIG (FM107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*. L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Móra d'Ebre-SER** (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h. i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Cero Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Ràdio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Ulldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'Evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Missa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peràire

Tel. 93/ 490 59 88 - Fax: 93/ 490 20 35

**SETEMBRE ÈS EL MES
CONSAGRAT A SANT
MIQUEL ARCÀNGEL**

Internet

• **LA VERITAT SOBRE «NIKE».**— La coneguda marca de roba esportiva té un espai a Internet. D'una banda, en teclejar www.nike podem accedir a les pàgines publicitàries de la mateixa empresa, però de l'altra, hi ha d'altres *webs* que en parlen en altres termes. Per exemple, a la pàgina www.saigon.com/nike/ s'expliquen els mètodes que fan servir a les seves fàbriques d'Àsia. La informació denuncia l'explotació laboral que pateixen els obrers d'aquests tallers: el poc sou a canvi de l'abusiu horari de treball i les condicions que han de suportar.

• EL «FULL» DEL BISBAT DE GIRONA.— La Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Girona ofereix la possibilitat de llegir el *Full* d'aquesta diòcesi a Internet. El podeu trobar a www.palahies/bisbat/full/full.html/

• **POESIA A LA XARXA.**— Internet té el lloc adient per als amants de la

poesia amb pàgines en anglès i en castellà i amb la possibilitat de parlar amb altres persones que també comparteixen aquest interès. Cal teclejar www.poesia.com

Barcelona

• MARE DE DÉU DE LA CINTA.—
El 6 de setembre, a les 11.00, la Confraria i Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta a Barcelona celebrarà la festa de la seva patrona a la parròquia de Santa Maria del Pi, plaça del Pi, 7 - Barcelona, tel. 933 184 743.

• **CASA DE NOSTRA SENYORA DE MONTSERRAT.**— Del 7 al 12 de setembre, exercicis espirituals per a homes i joves (fins a 17 anys) a la Casa d'espiritualitat de Nostra Senyora de Montserrat, plaça Font del Lleó, 21 - 08140 Caldes de Montbui, tel. 938 654 496.

• INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL.— El 7 de setembre comença el període de matriculació per al curs 1998-1999. A més de les assignatures ordinàries corresponents al segon any del trienni, les classes s'inicien amb dos cursos monogràfics, de 19.00 a 21.00:

Los símbolos de la fe y la experiencia del Misterio de Dios (del 5 al 8 d'octubre) i L'Escriptura segons l'espiritualitat de l'Orient cristià (del 13 al 16 d'octubre). Per a més informació: Seminari Conciliar, c/ Diputació, 231 - Barcelona, tel. 934 514 942 (de 19.00 a 21.00).

• **SOLEMNITAT DE L'EXALTA-
CIÓ DE LA SANTA CREU.**— El 14
de setembre se celebrarà a la catedral
de Barcelona la solemnitat de l'exalta-
ció de la Santa Creu, titular de la cate-
dral. A les 9.30, cant de laudes. A les
17.30, concert d'orgue, a càrrec de
Domènec Cols, canonge i prefecte de
música i cant de la catedral, amb obres
del barroc, romàntic i contemporànies.
A les 18.30; segones vespres. A les
19.00, eucaristia concelebrada. Durant
tot el dia es farà l'ofrena floral a la Santa
Creu.

• **OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS.**— Durant el mes de setembre s'organitzaran dues tandes en recés complet a Montserrat. La primera, del **14 al 18 de setembre**, per a homes. La segona, del **21 al 25 de setembre**, per a dones. Totes dues dirigides pel P. Pere Vizcórri, s.i. Per a més informació i inscripcions: Obra d'Exercicis Parro-

quials, c/ Duran i Bas, 9 - Barcelona, tel.
933 011 626 (només als matins).

• HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES.— Del 18 al 22 de setembre, 125è pelegrinatge a Lourdes presidit per Mons. Joan-Enric Vives Sicília. Per a informació i inscripcions: Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, c/ Diputació, 235, 1r 1a - Barcelona, tel. 934 874 009, fax: 932 153 126.

• JORNADA D'ESTUDIS MEDIEVALS.— El 19 de setembre tindrà lloc a l'Escola d'Art Pau Gargallo de Badalona una jornada d'estudi organitzada pel Cercle d'Investigació i Documentació Medieval de Catalunya. Les ponències seran: *Les cabanes de pedra seca*, a càrrec d'Emili Boada i Rovira, investigador i historiador del món rural a Catalunya; *Recepció i desenvolupament del drama litúrgic als Països Catalans*, a càrrec de M. Carmen Gómez i Muntané, del Departament d'Art de la Universitat Autònoma de Barcelona; *El comte Arnau, una llegenda que cal recuperar*, a càrrec de Josep M. Armengou i Marsans, periodista i investigador medieval català, i *L'heràldica i les seves llegendes*, a càrrec d'Antoni Poyo i Creixenti, investigador heràldic i nobi-

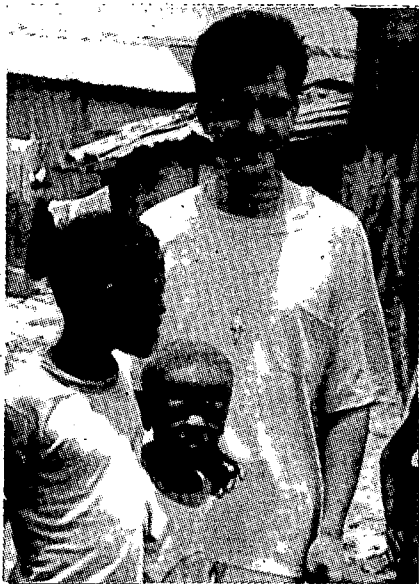
AJUDA'NS I AJUDA'LS

Subscriu un missioner a «Catalunya Cristiana»

*Més de 300 missioners
reben «Catalunya
Cristiana» a tot el món.
La resta, esperen
un padrí.*

☐ JOSEP M. CLARAMUNT
Instituto Carlos Gracida
00184 Escolapios
68000 OAXACA. OAX
MEXICO..... 26.884 ptes.

☐ LLUIS CAROL SOLER
Av. Papa Paulo E-0982
Casilla 1856
COCHABAMBA
BOLIVIA..... 26.884ptes.

(Marqueu amb una "x" el missioner que desitgeu apadrinar)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

Banc / Caixa

Entitat
 Oficina
 DC
 C/C o Llibreta

CATALUNYA+ CRISTIANA

c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

CAMPANYA DEL ROSARI

Per cada donatiu de 1.000 ptes. que ens envieu, rebreu el llibret *Bajo Tu amparo nos acogemos* i nosaltres n'enviarem un altre a Rússia en nom teu. També rebreu un Rosari beneït pel Sant Pare.

Amb la col·laboració de tots, aviat haurem
enviat milions de llibrets a
l'Europa de l'Est

Ajuda a l'Església Necessitada. Associació Pública Universal de la Santa Seu
Filial: c/ Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. (93) 237 37 63
c/c: 1260-2110027312 - Banco Central Hispano - Via Augusta, 6 - Barcelona

**«Quatre condicions per respirar bé:
lliurement, lentament, finament (com qui
fila seda), equilibradament.»**

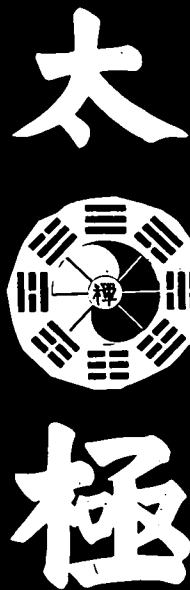
Després de les vacances de juliol i agost, el nostre local torna a obrir les portes a partir de l'1 de setembre amb aquest horari:

Matins: dilluns de 10 a 12 h.
dimecres i divendres de 9.30 a 11.30 h.
Tardes: dilluns i dimarts de 18 a 20 h.
dimecres i dijous de 19 a 21 h.

Per a més informació:
Mercedes Plana, de dilluns a dijous de 22 a 23 hores,
tel. 93 456 23 31.

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

Rincón del Silencio
c/ Floridablanca, 133 - 08011 Barcelona

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Des del carrer

Francesc Catarineu és rector de la parròquia de Santa Maria de Cardedeu, de Sant Muç de Cànoves, i arxiprest del Montseny. Aquest any és el primer que ha engegat un nou projecte, el Grup Samuel, on uns quants joves acompanyats i guiats per Mn. Catarineu intenten trobar què és el que Déu els demana i paral·lelament fan créixer i enfortir la seva fe.

Foto: Marta Puyol

«Si t'has sentit seduït per Jesús vols imitar-lo»

—Quin és l'origen del Grup Samuel?

—Aquest grup està basat en la intuïció del cardenal Martini de Milà que a la seva diòcesi va muntar un grup anomenat Samuel sobretot de cara a promoure la reflexió sobre la vocació de nois i noies de la seva diòcesi. Vaig decidir aplicar aquesta idea traient la dimensió més vocacional, tot i que no queda exclosa perquè forma part de la vida cristiana.

—Quin n'és l'objectiu?

—La persona que decideix formar part del Grup Samuel és per dedicar-se a aprofundir en les arrels cristianes i trobar la crida de Déu a la vida quotidiana.

—Com es troba, aquesta crida?

—Es fa a través d'un seguiment i acompanyament personal dels joves, a partir de xerrades individuals amb mi, a més de dedicar més temps a la reflexió i a la pregària. També ajuda el fet que el grup ens reunim un diumenge al mes per compartir el procés d'aprofundiment en la fe amb els altres membres, i la lectura d'un text en comú ens permet vertebrar un tema de reflexió.

—Per què s'anomena Samuel?

—Samuel era un profeta d'Israel que quan encara era molt jove i dormia al temple va sentir que algú el cridava: «Samuel, Samuel». Es va aixecar i li va preguntar al sacerdot, Elí —sota les ordres del qual treballava al servei del Senyor—, si l'havia cridat i ell li va respondre que no. Això li va passar diverses vegades fins que Elí li va explicar que devia ser Déu que el cridava i li va dir que quan el tornés a sentir contestés: «Parla, que el teu servent t'escolta.» De la mateixa manera que Samuel, el grup pretén que els joves estiguin atents a allò que Déu els demana. El grup està format per joves de més de 25 anys que porten un gran rotatge, i han adquirit compromisos derivats de la seva fe. El que ara els cal és aprofundir en un coneixement de Crist més seriós i més radical i aplicar-lo en el dia a dia.

—Viure radicalment la fe és difícil en una societat que pateix una crisi de valors?

—Sí que ho és, perquè sovint trobem un ambient d'indiferència o clara-

ment hostil. Però amb petits grups, de Revisió de Vida, de pregària o d'altres com el Samuel, es pot compartir la descoberta de Jesucrist. Els petits grups conreen i potencien la comunitat i ajuden a sentir-nos Església.

—L'Església s'ha de renovar per acollir els joves?

—Sovint quan parlem d'Església ens fixem massa en l'estructura i les lleis. Evidentment, l'Església ha de canviar les coses que no la facin ser Església de Jesucrist. Però més important que l'estructura és arribar a les persones: sense una actitud confiada, amb voluntat de canvi profund i docilitat amb l'Evangeli és impossible arribar a ser creients de debò, homes de fe, de pregària, amb compromís, esperança i amor. Els joves han d'aportar iniciativa i creativitat i estar implicats amb la parròquia per canviar-la des de dins, per crear comunitats vives. Ja que si t'has sentit seduït per Jesús adoptes l'actitud de voler imitar-lo i estar en comunió amb ell des de l'Església.

Marta Puyol

Mn. Catarineu acompanya els joves del Grup Samuel

Impromptu

La ciutat neta

L'aire de la ciutat es fa sentir per la pulcritud dels seus carrers i avingudes. Poder proclamar que una ciutat és neta, és tot un privilegi. Tot l'esforç que es faci en aquest sentit és lloable i, a més, necessari.

Però la pulcritud d'una ciutat no està tant en l'amplitud de mitjans o serveis com en la sensibilitat dels membres de la comunitat, que són els qui han de posar-hi més voluntat.

I és trist constatar que aquesta voluntat falla. Hi ha qui se sent absent i tant li fa que la ciutat llueixi i, egoista, no se sent solidari amb els altres ciutadans. L'exemple, els contenidors de deixalles i els contenidors especialitzats. El seu entorn fa llàstima. I no parlem dels animals de companyia els amos dels quals pensen en la lluna a l'hora de recollir-ne les mostres de mala feta, i exposen a desagradables rellicades el vianant que preocupat pels seus problemes no percep el perill. I enumeraríem moltes altres mostres d'incivilitat..., algunes amb categoria de malesa i d'insolidaritat, i fins i tot de vandalisme.

Val la pena pensar en tot això i mirar d'ajudar a trobar-ne la solució.

Oriol Camps

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Potser l'alè que ens falta (8)

Massa distrets...

La policia comunista xinesa —això s'esdevenia als anys cinquanta— va dir a un catòlic que acabava d'interrogar: «Tots sou iguals, vosaltres, els catòlics: o cal·leu o repetiu tots el mateix. Teniu, sens dubte, una organització secreta. Quina és aquesta organització?» Shou Yi va respondre: «Ja que me la demaneu..., aquesta organització secreta és l'Esperit Sant» (*Les martyrs de Chine parlent...*).

Avui i en aquest nostre occident extraverit, serien gairebé els catòlics que respondrien com Shou Yi?

L'Esperit Sant habita l'Església i habita els nostres cors, però sovint n'estem distrets. Ens passa, d'alguna manera, allò que tan lúcidament explica sant Agustí, parlant de la seva vida abans de convertir-se: «Vós, Senyor, estàveu dintre de mi... i jo fora. I per fora us cercava: m'abraonava sobre aquestes coses boniques que vós vau crear... Vós estàveu amb mi, però jo no estava amb Vós» (*Confessions*).

En l'article anterior resseguíem algunes manifestacions de la presència de l'Esperit en Jesús.

Ell neix per obra de l'Esperit Sant, i no d'altra manera neix i creix l'Església, cos de Crist, en el món i en els cors. «Allò que en la plenitud dels temps s'acomplí per obra de l'Esperit Sant, solament per obra seva pot ara sorgir de la memòria de l'Església», diu Joan Pau II (*Dominum et vivificantem*, 51).

Mogut per l'Esperit Sant assumeix la seva missió profètica, es fa seguir pels apòstols, que deixen enrere barques i negocis, i es llença a l'obra de l'evangelització. «L'Esperit també és per a la nostra època l'agent principal de la nova evangelització» (*Vers el tercer mil·lenni*, 45). Només si ens obrim a ell ens situarem en el solc de Jesús i evangelitzarem.

Durant la seva existència terrenal, Jesús va ser portador de l'Esperit. No actuava sense ell. Ni l'Esperit sense Jesús. Tampoc avui no podem separar l'Església de l'Esperit. Ni substituir la seva veu per la nostra.

Ara mateix